Milliyet
ÇOCUK
10 Ocak 1983 ● Sayı: 2 ● 40 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

İNSAN ATLASI
VÜCUDUMUZ VE ORGANLARIMIZ ANSİKLOPEDİSİ

TÜRKLERİN ve TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

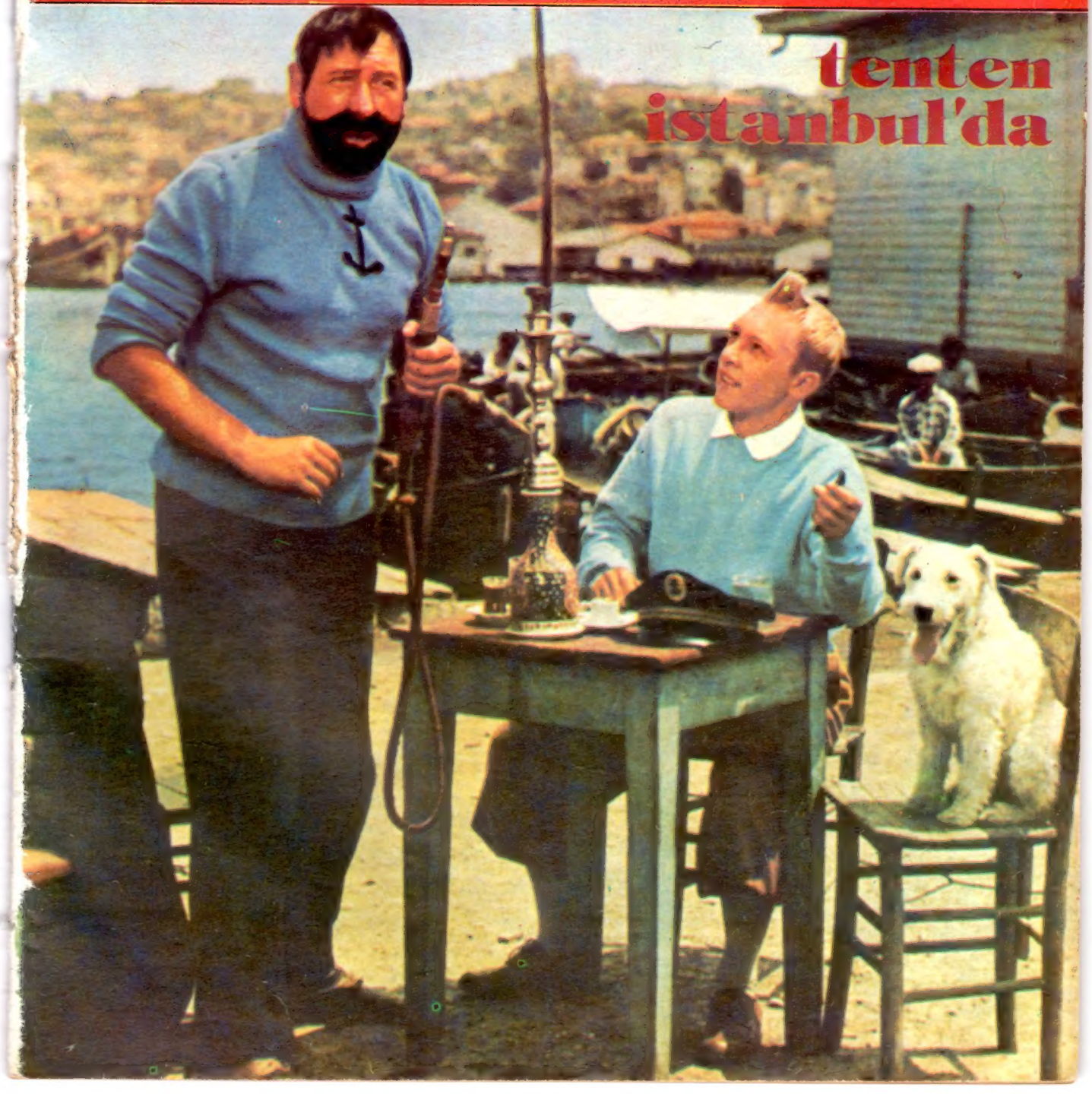

tenten istanbul'da

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

Milliyet YAYINLARI

Milliyet YAYINLARI

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN

ÜÇ AYAKLI SIPA

ÇIKTI

Türk çocuk edebiyatının bir numaralı adı **Mümtaz Zeki Taşkın**, son romanı "**Üç Ayaklı Sıpa**"da tadına doyulmaz bir güzellikte yepyeni bir türün "**fabl**"ın en başarılı örneğini sunuyor.

●

240 sayfa • renkli - resimli ofset baskı lüks cilt ve kuşe gömlekli • 150 lira

İbrahim Örs'ün son romanı "**Yeşil Mağara**"da heyecan dolu bir serüven konu ediniliyor. İki sevimli kahraman, Sezgin'le Erol olağandışı fakat soluk soluğa okuyacağınız bir serüven yaşıyorlar.

●

288 sayfa • renkli - resimli ofset baskı lüks cilt ve kuşe gömlekli • 150 lira

Milliyet YAYINLARI

İBRAHİM ÖRS

Yeşil Mağara

ÇIKTI

GENEL DAĞITIM: MİLLİYET YAYIN A.Ş. Cağaloğlu - Türbedar Sokağı, İSTANBUL

YEPYENİ ve dopdolu bir dergi olarak sunmaya başladığımız **"Milliyet ÇOCUK"**un birinci sayısı olağanüstü bir ilgiyle karşılandı. Eski okurlarımızın yanına yenileri de katıldı. Böylece **"Milliyet ÇOCUK"**, gittikçe büyüyen, genişleyen ve okurlarının sayısı yüzbinleri çoktan aşan, ülkemizin tek çocuk dergisi oluyor.

MİLLİYET Yayınları-Çocuk Kitapları Dizisi"nin yeni kitapları, **Mümtaz Zeki Taşkın**'ın **"Üç Ayaklı Sıpa"** ve **İbrahim Örs**'ün **"Yeşil Mağara"**sı satışa çıkarıldı. olan bu kitapları,**125** liralık posta pulu yollayarak edinebilecekler.

MİLLİYET YAYINLARI'NIN YENİ KİTAPLARI

BİZDEN SİZE

Milliyet Çocuk Kulübü üyeleri, bu iki kitabı indirimli olarak edinebilecekler. Değerleri **150**'şer lira

VAHŞİ Batı'nın en neşeli kovboyu olarak tanınan, milyonların sevgilisi **Red Kit**'in "Devenin Hazinesi" adlı kısa serüveni bu hafta sona eriyor. Gelecek sayımızdan başlayarak, kahramanımızın yine hiçbir yerde yayımlanmamış başka bir kısa hikâyesini sizlere sunacağız.

ARMAĞAN Yağmuru" kur'alarımız, yeni yayın dönemimizde de sürecek. Olağan armağan dağıtımlarımızın yanına yenileri de eklenecek.

Esenlik dileklerimizle..

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul" adresine bekliyoruz.

Derginizi çok beğeniyorum ve severek almaktayım. Fakat sizden isteğim, Kronos ve Demir Yumruklu Adam'ın kaldırılıp Tom ve Jerry'nin yayınlanması. Bu dileklerim yerine getirilirse çok sevineceğim. Hepinize başarılar.

Sedef BELENTEPE (İstanbul)

Derginizi 34. sayıdan itibaren almaya başladım. Sizden isteğim, hayvanlarla ilgili ansiklopedilerden yayınlamanızdır. Çocuk Kulübü hakkında bilgi verirseniz çok sevinirim. Hepinize başarılar.

Fikret ÖZKAN (Diyarbakır)

Sizden poster vermenizi ve Asteriks vermenizi istiyorum. Demir Yumruklu Adam'ın kaldırılmasını istiyorum. İsteklerim yerine gelirse çok memnun olurum. Saygılarımla.

Sinan DİZMEN (Ankara)

Derginizin ansiklopedi eklerini çok beğeniyorum. Fakat bilmece bölümünün fazla olmasını ve zeka bilmeceleri yayınlamanızı istiyorum. Ayrıca yazarlarla ilgili her sayınızda bir yazara yer vermenizi istiyorum. Eğer isteğim yerine gelirse çok sevinirim. Böyle bir yayın yaptığınız için çok teşekkür ederim.

Süheyla DOĞAN (Almus)

ÜÇ AYAKLI SIPA

Yeşil Mağara

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Roman: Kimsesiz Çocuk 4-5
Üç İzci 6-8
Yaşanmış Serüvenler 9-10
Mırnav 11

Tenten İstanbul'da 12-13
Red Kit 15-17
Yerli Hikâye - Şiir 18-19
Baytekin 20-22
Demir Yumruklu Adam .. 23-25
Roman: Ölüm Kaçakçısı .. 26-27
Tonton Ailesi 28-30

Cimcime..... 33-35
Bilmece-Bulmaca 36-37
Okurdan Okura..... 38-39
Gaddar Davut 40-42

Orta sayfalarımızda, "Türklerin ve Türkiye'nin Tarihi Ansiklopedisi • İnsan Atlası ve Alfred Hitchcock'un seçtiği çizgi-roman ekimiz.

Milliyet ÇOCUK

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

İmtiyaz sahibi:
AYDIN DOĞAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu - İstanbul. Telefonlar: 22 44 10 (10 hat) - 26 83 86. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu - İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık: 2158, Altı aylık: 1079 TL. (Uçak ile yıllık 1157 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.

Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

Yıl: 13 Sayı: 2 10 Ocak 1983 Cilt : 5

KİMSESİZ ÇOCUK

• HECTOR MALOT'nun Romanı • 6

Remi, zayıf bir kadın, iki erkek, iki de kız çocuğu, felçli bir yaşlı adam ve sert bakışlı, gri elbiseli bir başka adamı daha gördü. Adam, bir süre çocuklara baktıktan sonra:

"Ha, anladım! Hanginiz Remi?' diye sordu.

"Ben..."

"Öyleyse gel de babanı kucakla!"

Remi, ne yapacağını şaşırmıştı. Değişik bir karşılama ummuştu. Ama, babasını bulduğu an her şeyi unutacağını düşünmüştü yıllardır. Gerçekten de, koşarak adamı kucakladı. Adam çok donuk bir kucaklamayla karşılık verdi ve "Şimdi de anneni, dedeni ve kardeşlerini kucakla" dedi.

Remi, söyleneni yaptı. Hepsi, en ufak bir heyecan belirtisi göstermeden çocuğun kendilerini kucaklamasına izin verdiler.

Remi'nin aklı karmakarışıktı. Yıllardır bu anı beklemişti. Şimdiyse her şey ne kadar başkaydı! Yüreği biraz önceki gibi pıt pıt etmiyordu artık. Konuşmaya çalıştı.

Söyleyecek öyle çok şeyi vardı ki! Ama anne ve babası ona cesaret verecek en ufak bir davranışta bulunmadılar. Yemek süresince de, kimse konuşmadı.

Sonra Driscoll ansızın ayağa kalktı. "Haydi, gelin, size yatacağınız yeri göstereyim. Köpek benimle kalsın, daha iyi" dedi.

Çocuklar bir şey söylemediler. Adamın ardından, büyük, depoya benzer bir yere geldiler. İçerde iki tekerlekli araba kasası vardı. Birinin üzerine iki yastık konmuştu.

Driscoll "İşte yataklarınız. İyi geceler" dedikten sonra çıktı, gitti.

Onüç yıllık bir ayrılıktan sonra Remi'nin ailesiyle karşılaşması işte böyle oldu.

"Uyuyor musun Mattia?" diye fısıldadı yattığı yerden Remi.

"Hayır, ama, dinle," dedi Mattia... "Belki hakkımda kötü düşüneceksin ama sana söylemem gerek. O adam senin baban değil. O kadın da annen değil. Yani bunlar senin ailen değil, Remi."

"Deli misin? Nasıl söylersin böyle bir şeyi?"

"Söylerim, çünkü böyle düşünüyorum ben. Sen ne dersen de. Bunlar senin ailen değil. Er-geç haklı olduğumu göreceksin."

Başka bir şey konuşmadılar. Remi, Mattia'nın söylediklerine inanmak istemiyordu.

Ama günler geçtikçe, içine bir kuşku düştü. Bir türlü kendisini Driscoll'ların oğlu gibi hissedemiyordu. Kendisine çok soğuk davranıyorlardı bir kere. Sonra, evde garip şeyler oluyordu. Her gece, eve kötü bakışlı adamlar geliyor, çeşitli eşyalar bırakıyorlardı; Driscoll ve karısı da bu eşyaları, çalınmış gibi, bir mahzene saklıyorlardı. Birkaç gün sonra Driscoll, Remi'yi çağırdı. "Gel, Remi," dedi. "Seni görmek isteyen biri var."

"Kim? Ne istiyor benden?"

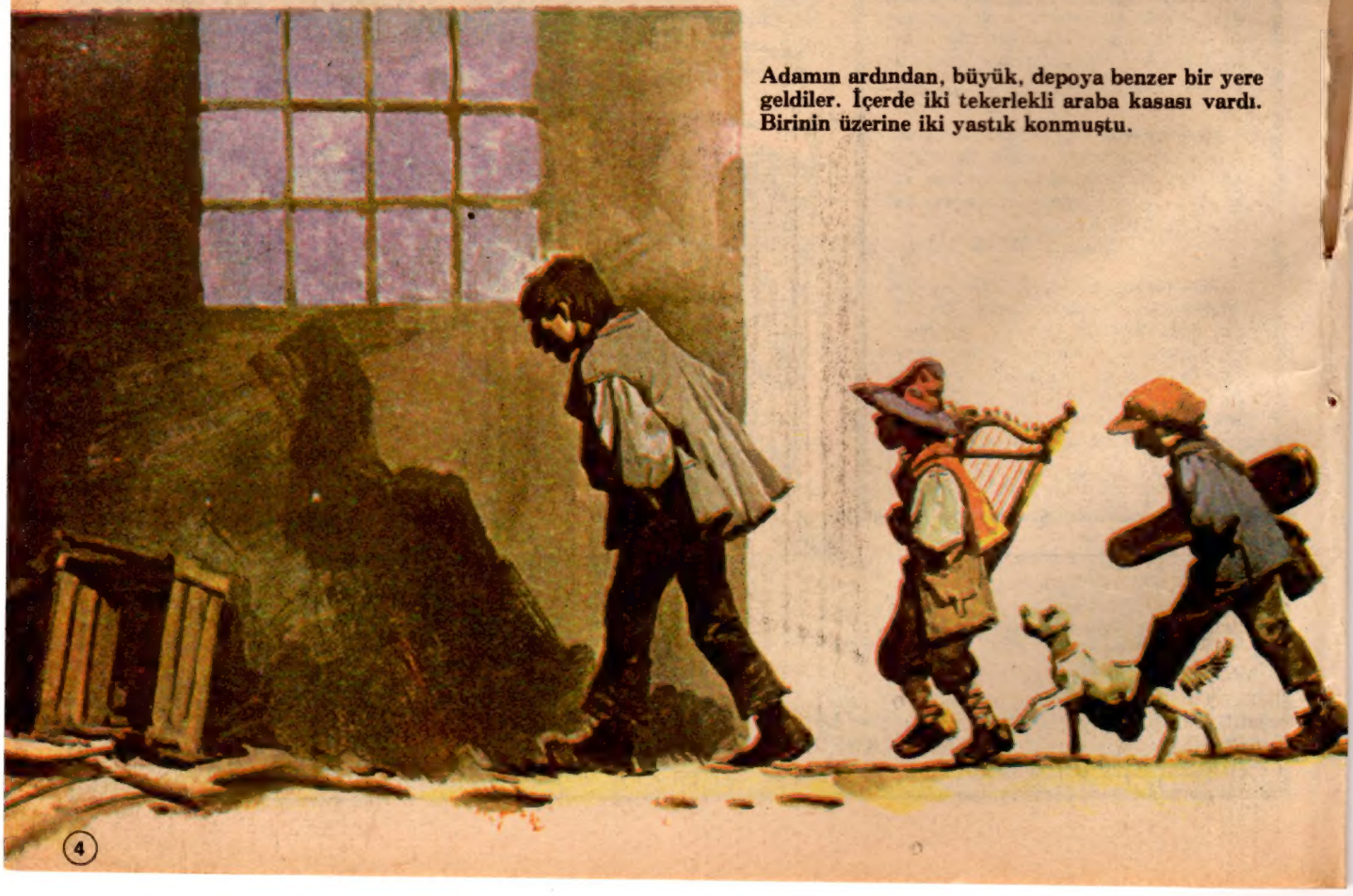

Adamın ardından, büyük, depoya benzer bir yere geldiler. İçerde iki tekerlekli araba kasası vardı. Birinin üzerine iki yastık konmuştu.

"Çok soru sorma da gel!" diye söylendi Driscoll.

Gelen, giyiminden soylu olduğu anlaşılan bir adamdı. Remi, adamı, daha önce gördüğü birisine benzetti. Ama kime benzettiğini çıkaramadı. Adam, çok az konuştu. Remi'nin sağlığı konusunda oldukça endişeli görünüyordu. Sonunda, bir şey söylemeden, selam bile vermeden Driscoll'le birlikte gitti.

Remi bu görüşmeye bir anlam verememişti. Bir şeyler döndüğünü düşündü. O sırada Mattia yanına geldi. Alçak bir sesle:

"Remi... Milligan adında birini tanıyor musun?" diye sordu.

"Milligan mı? Evet... Milligan adlı bir kadın ve oğlu Arthur'u tanımıştım. Tuluz kenti yakınlarında, nehir üzerinde bir gemide yaşıyorlardı. Neden sordun?"

"Seni görmeye gelen o adam var ya, onu Driscoll'le konuşurken duydum. Adı Giacomo Milligan'mış. Remi, adam, "Bu çocuk sağlıklı görünüyor. Yazık! Yeğenim Arthur da, aksi gibi, eskisinden daha iyi... Umarım, çabuk ölür... Milligan'ların bütün serveti de benim olur... Driscoll, siz yapmanız gerekeni yapın..." gibi sözler söyledi.

O zaman Driscoll de: "Bana güvenebilirsiniz!" dedi. "Remi, dikkatli ol. Sanırım hayatın tehlikede! Beni dinle: Buradan kaçalım. Fransa'ya geri dönelim. Bayan Milligan'ı bulup konuşalım, ne olur!"

"Hayır, Mattia!" diye karşılık verdi Remi. "Bunu yapamam. Namuslu olmasalar bile bunlar benim ailem. Benim görevim de onların yanında olmak. Hem bana bir iş bulacaklar..."

"Hayır, hayır!" diye sözünü kesti Mattia. "Onlar senin ailen değil. Remi, tekrar söylüyorum. Bir an önce gidelim buradan. Yoksa, çok geç olacak!"

Sonraki günlerde, Remi hep arkadaşının söylediği bu sözleri düşündü. Bu arada yeniden sokaklarda çalmaya başladılar. Remi, kazandığı parayı Driscoll'e getiriyordu.

Yine bir gün sokaklarda dolaşırken, Mattia, zenci bir arkadaşıyla karşılaştı:

"Bob, sen ha! Gözlerime inanamıyorum" diye bağırdı.

"Bak sen! Sen de mi Garofoli'nin yanından kaçtın?" diye sordu zenci çocuk. "Ne işin var senin Londra'da" diye sürdürdü konuşmasını. "Ben Londra'da bir bandoda çalıyorum, biliyor musun?"

Mattia, Bob'u Remi'ye tanıştırdı. Remi, yeni bir arkadaş bulduğuna sevindi. Ama bu bile yüreğindeki sıkıntıyı hafifletmeye yetmedi. Noel geçtikten sonra, Driscoll, Remi ve Mattia'nın da kendisiyle birlikte gelmelerini isteyince, Remi'nin canı daha çok sıkıldı. Ama çocuklar, Londra sokaklarında, Driscoll'un, çalıntı eşyaları satmasında ona yardım etmek zorunda kaldılar.

Aynı akşam Mattia, Remi'ye: "Bunlar senin ailen değil. Bunlar adi hırsız. Biz de, ne yazık ki, onların suç ortağıyız. Bir an önce Fransa'ya geri dönüp, Bayan Milligan'ı bulalım!" dedi.

Daha sonra, ummadıkları bir olayla karşılaştılar. Londra sokaklarında çalarlarken, Remi, tanıdık bir ses duydu. Başını çevirdiğinde Kapi'yi görmesin mi? Bir polis, elinde Kapi'nin boynuna geçirilmiş tasmanın zincirini tutuyordu.

"Kapi! Benim Kapi'm! diye haykırdı. Köpek de, polisin elinden kurtulup, sahibine koştu.

"Bu köpek senin mi?" diye sordu polis.

"Elbette benim. Benim köpeğim o" dedi Remi sevinçle.

O zaman polis, Remi'yi bileğinden tutarak, "Hırsız, seni tutukluyorum. Benle geleceksin!" diye bağırdı. "Tutuklamak mı? Remi neye uğradığını şaşırmıştı. Mattia'ysa, bir köşeye gizlenmiş olanları izliyordu. Sonra koşarak uzaklaştı.

Sürecek

Bir polis, elinde Kapi'nin boynuna geçirilmiş tasmanın zincirini tutuyordu.

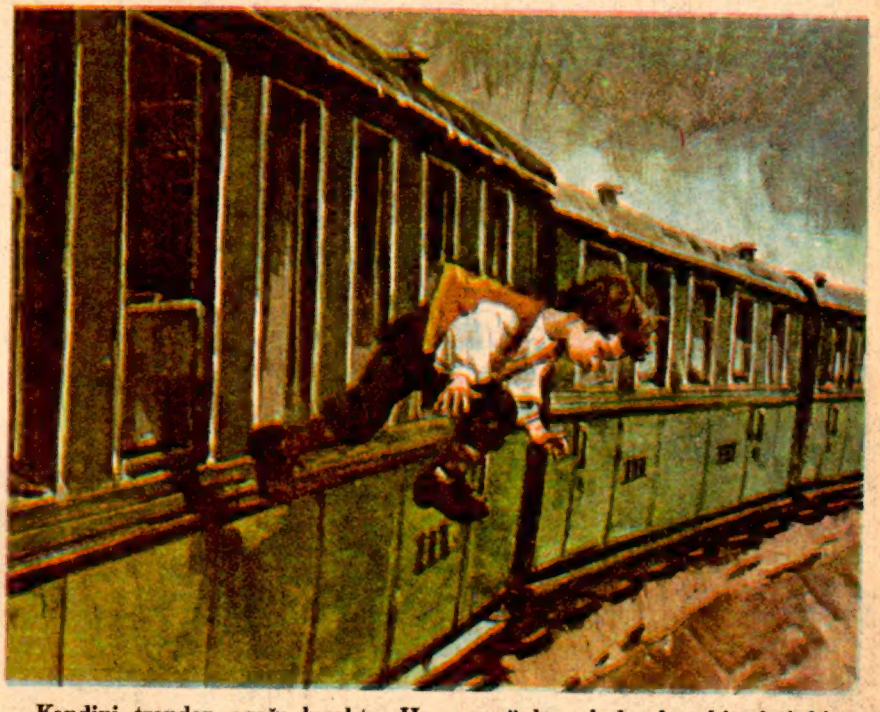

Kendini trenden aşağı bıraktı. Her şey öyle çabuk olup bitmişti ki, Remi'nin yanında bulunan polis ne olduğunu anlayamamıştı.

üç izci

GECE SOYGUNU

7

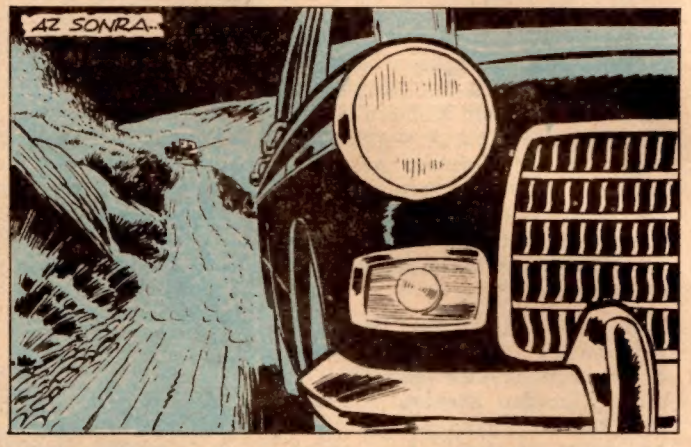

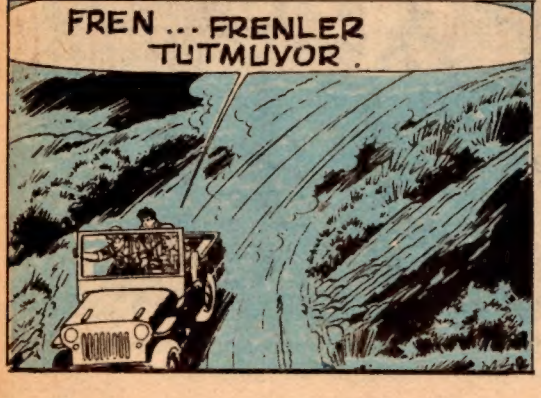

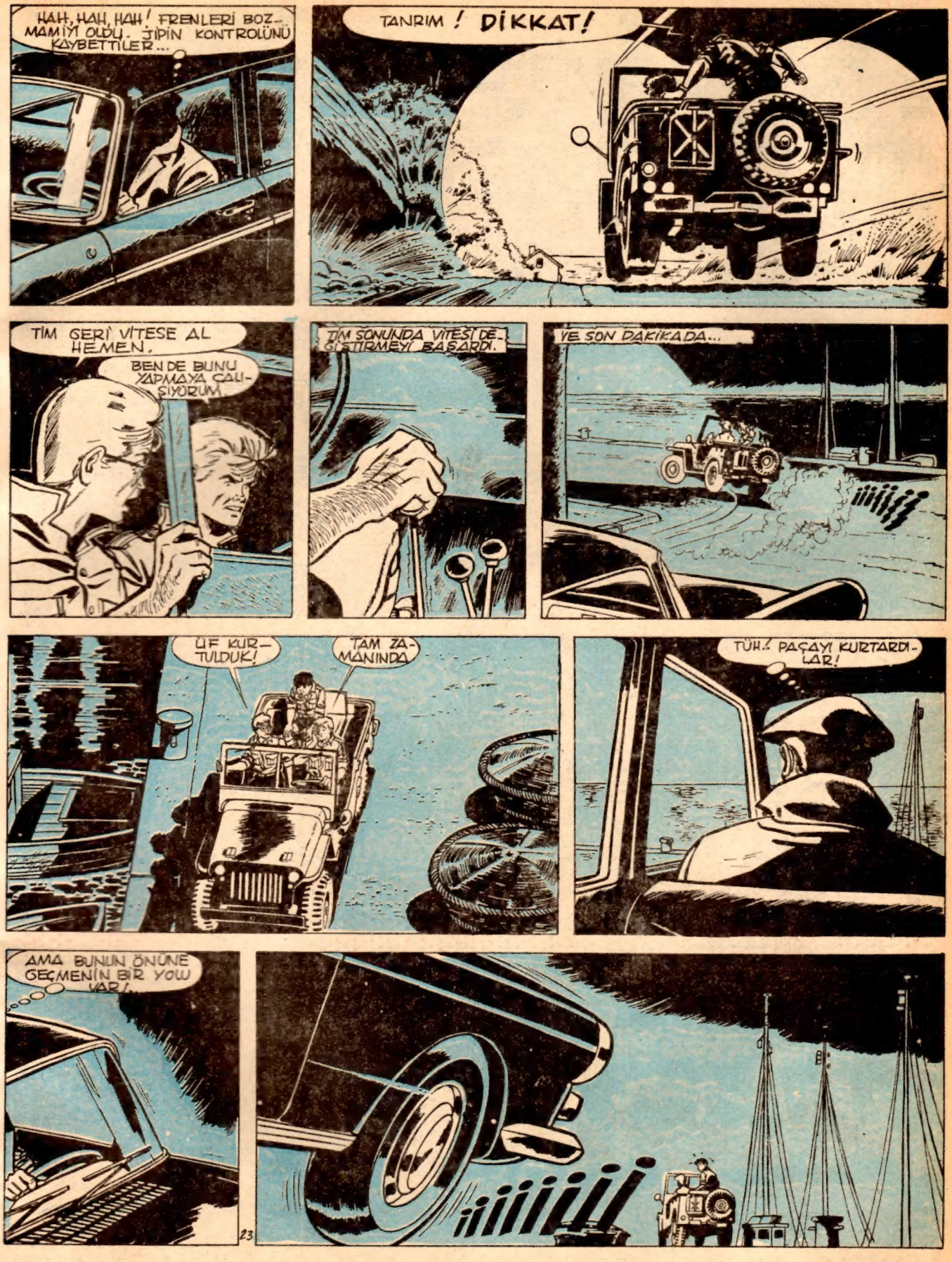
HAH, HAH, HAH! FRENLERİ BOZ-MAMİYİ OLDU. JİPİN KONTROLÜNÜ KAYBETTİLER...
TANRIM! DİKKAT!
TİM GERİ VİTESE AL HEMEN.
BEN DE BUNU YAPMAYA ÇALIŞIYORUM
TİM SONUNDA VİTESİ DE-GİŞTİRMEYİ BAŞARDI.
VE SON DAKİKADA...
ÜF KURTULDUK!
TAM ZAMANINDA
TÜH! PAÇAYI KURTARDILAR!
AMA BUNUN ÖNÜNE GEÇMENİN BİR YOLU VAR!
23

AMAN DİKKAT! ÜZERİMİZE GELİYOR.
ÇABUK!
ONU İZLEMENİN YARARI YOK! FRENLERİMİZ BOZUK
GEÇ KALDIM! ARTIK ÜZERİNE DÜŞEMEM ONLARIN.
ERTESİ SABAH KARAKOLDA...
BAKIN KOMİSER! ÖNCE VİNÇİ'Yİ OLDÜRMEYİ DENEDİLER. SONRA BİZİ, ADO'NUN SUÇSUZ OLDUĞU KESİN.
PEK KESİN DEĞİL! BEN BAŞKA TÜRLÜ DÜŞÜNÜYORUM.
BENCE ADO VE VİNÇİ SOYGUNU YAPTILAR. FAKAT BİR ÜÇÜNCÜ KİŞİ OLAYIN İÇİNDE. BU ADAM BÜTÜN PARSAYI KENDİNE SAKLAMAK İSTİYORDU.
PARALARI ADO'NUN CEBİNE KOYARAK DİKKATLERİ ONUN ÜSTÜNE ÇEKMEK İSTEDİ. BU ÜÇÜNCÜ KİŞİYİ BULDUĞUMUZ ZAMAN OLAY ÇÖZÜMLENE...
SEN NE DÜŞÜNÜYORSUN TİM?
KOMİSERİN BELKİ DE HAKKI VAR... FAKAT ŞÜPHELİYİM. BEN SUÇLUNUN KİM OLDUĞUNU BİLDİĞİMİ SANIYORUM.

Sürecek

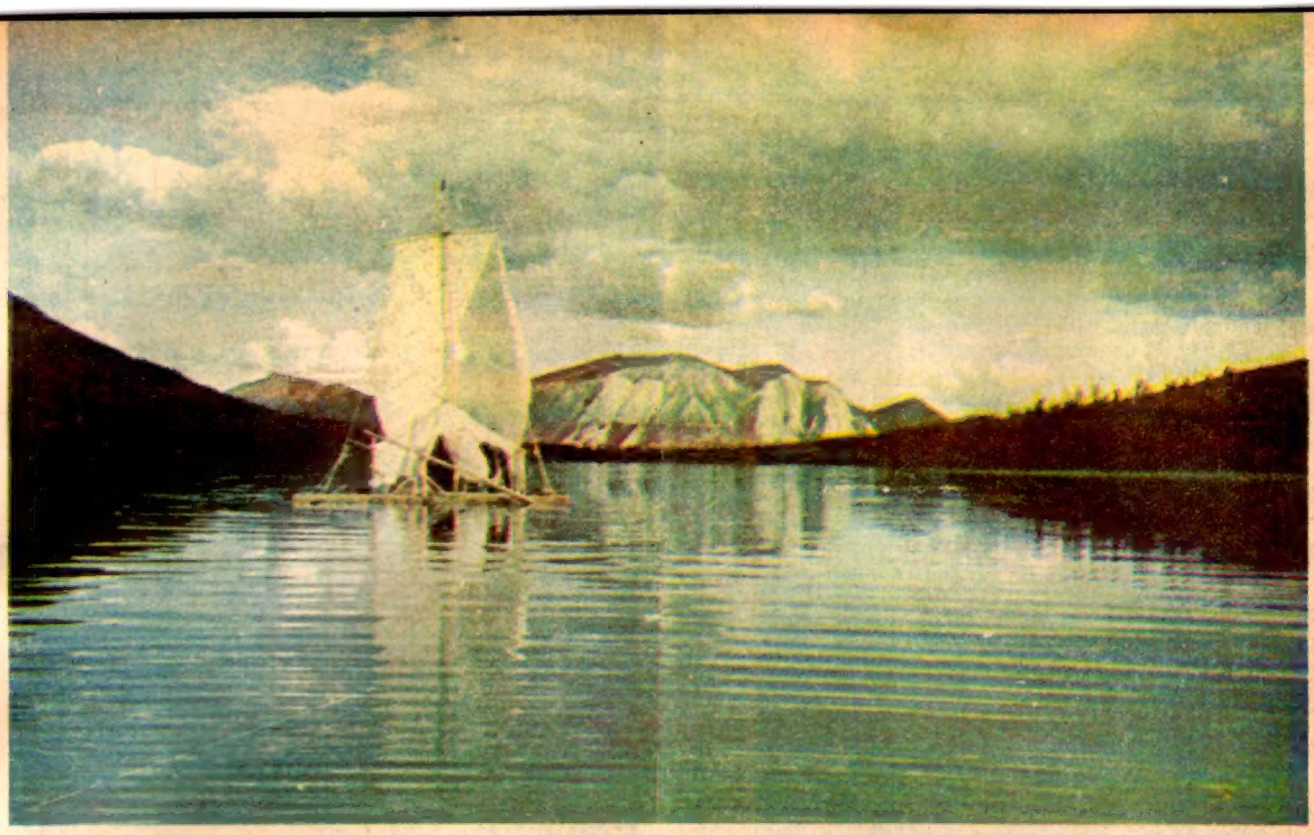

SALLA YUKON'U NASIL GEÇTİK?

2 Yaşanmış Serüvenler

Eski bir paraşüt, "yelken" görevini üstleniyor.

Üç hafta içinde salımız tamamlandı. 11 metreye altı metre boyutlarındaydı. Kalaslar yaklaşık 200 kadar tahta çiviyle birbirlerine çakılmış, üzerlerine de enlemesine destek kalasları eklenmişti. Ama yelkenimizse, eski bir paraşütten yapılmıştı. Böylece, hazırlıklarımız tamamlandıktan sonra temmuzun 24'ünde, balık oltalarımızı da yanımıza alarak yolculuğumuza başladık.

Bütün büyük yolculuklarda olduğu gibi, ilk büyük fırtınamızı yolculuğumuzun hemen başında atlattık. 25 mil uzunluğundaki Benett Gölü'nün yarısına bile gelmemiştik ki, müthiş bir rüzgâr çıktı. Bir ara alabora olacağımızı sandım ama, Paul hemen yelken açmamızı önerdi. Bana "delice" bir düşünce gelmesine karşın, sözünü dinledim. Az sonra motorlu bir teknenin hızına erişmiştik. Rüzgârın şişirdiği yelkenimiz salımızın hızla hareket etmesini sağlıyordu. İster istemez kendi kendime gülmüştüm. Deneyimsiz olmam, neredeyse beni bu yolculuktan caydıracaktı...

Bir saat sonraysa, bütün arkadaşlar iyice alışacak, hatta Jerry: "Bu iş bu kadar kolay olacaksa, bizim sal bütün dünyayı dolaşabilir," diye şakalaşmaya bile başlayacaktı.

Yola çıkmadan önce, birçok sorunla karşılaşılmıştı. Kanada'dan Amerika Birleşik Devletleri topraklarına geçeceğimizden, Kanada gümrüğündeki birçok kişiyle uzun tartışmalar yapmak zorunda kalmış, başımıza gelebilecek herhangi bir kazayı önlemek için bizi sürekli izlemek isteyen Kanada Atlı Polisi'ni, böyle bir şeyi yapmalarının yolculuğumuzu amacından saptıracağına inandırmıştık.

"Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuz,' demişti Kanada

Atlı Polisi bize. Sonra da bize göz kulak olması için adam yollamaktan vazgeçmişti.

Artık sürekli küreklere asılıyor, bir an önce gölden çıkıp, Yukon Nehri'ne ulaşmaya bakıyorduk. Çünkü nehre ulaştığımızda daha rahat edecek, Yukon'un güçlü akıntıları, on ton gelen salımızı daha hızlı hareket ettirecekti. Tabiî biz de, daha az güç harcayacağımızdan fazla yorulmayacak, çevreyi inceleme fırsatı bulacaktık.

Yukon Nehri ağzında bir kentti, Whitehorse. Çevrenin elektrik gereksinmesini sağlayan dev bir hidroelektrik santrali, kentin önemini artırıyordu.

Whitehorse kenti, 12.000 kişilik nüfusuyla, tipik bir taşra kasabası olma özelliğini koruyordu. Buna karşın, Yukon Nehri'nin en önemli kentiydi. Whitehorse'un gelişmesiyle, Yukon Nehri üzerine kurulmuş öteki yerleşim bölgeleri önemini yitirmişti. "En son buharlı gemi, 1955 yılında emekliye ayrıldı," dedi oraya yerleşmiş göçmenlerden biri. "Böylece nehir boyundaki öteki kasabalar da kaybolup gitti..."

Bize bu bilgileri veren Bay Innes Taylor, Kanada Polisi'nin eski bir üyesiydi. Nefis bir akşam yemeğinden sonra, harita üzerinde Yukon Nehri'nin bütün akıntılarını, girdapları ve tehlikeli kayalıklarını bir bir gösterdi.

"Burası ile Dawson arasında kimseyi göremeyeceksiniz," diye uyardı. "Eskiden nehir boyunda yaşayan oduncular, kürk avcıları, telgrafçılar ve madenciler vardı ama, buharlı gemilerin seferden kaldırılmasıyla, onlar da yitip gittiler..."

Eylül ayı çoktan gelip çatmıştı. Biz de bir yandan Yukon sonbaharının keyfini çıkarıyor, bir yandan da kış bastırmadan önce Dawson'a ulaşmaya çalışıyorduk. En az 100 millik zorlu bir yolculuk için kolları sıvamak zorundaydık.

Akıntılar gittikçe şiddetlendiğinden, Bay Innes Taylor'un verdiği haritayı sürekli göz önünde tutuyor, birimiz de elinde uzun bir sopayla salın önünde nöbet bekleyerek, sala yön vermeye çalışıyordu. Jerry'nin göreviyse, nehrin derinliğini ölçmekti. Elindeki uzun ipe bağladığı bir taşla suyu sürekli kontrol ediyor, sualtındaki bir kayaya çarpmamıza engel olmak istiyordu.

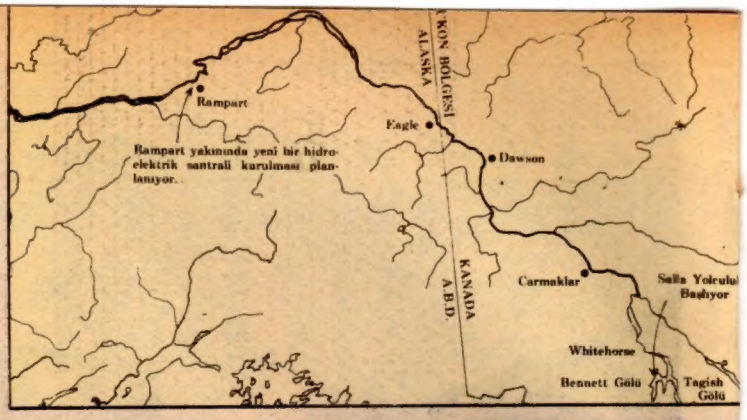

Yukon Nehri; bir zamanlar ülkenin dört bir yanından gelen altın arayıcılarıyla dolup taşmıştı. Şimdi sayıları hayli azaldı ama, yine de nehir boyunda böyle arayıcılara rastlanabilinir...

Nehir boyunda birbirinden güzel manzaralarla karşılaşıyoruz...

Gelecek Hafta: Yolculuğumuz Devam Ediyor

SİNAN GÜRDAĞCIK

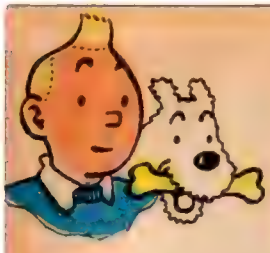

ÜNLÜ KAHRAMANIN
EN GÜZEL SERÜVENİ

tenten istanbul'da

BAY Malik bilgili bir rehberdi. Kentin her köşesini iyi tanıyordu.

Sultanahmet Camii'ni gezip, iki çini vazo aldıktan sonra, tarihi sokaklarda gezinirlerken, Kaptan Hadok az kalsın bir kazaya kurban gidecekti.

Çevresinde gördüğü her şeyi merakla inceleyen Kaptan, gökgürültüsüne benzer bir gümbürtüyle birlikte kendisine seslenen çığlıklar duydu, birden: "Kaptan! Dikkat!.. Kaptaaan!"

Bir fıçı, büyük bir fıçı yokuş aşağı, son hızla Hadok'a doğru ilerliyordu. Kaptan, yana çekilmek için ancak zaman bulabildi. Heyecanları yatıştıktan sonra, bir kamyonun kasasından düşmüş olmalı diye düşündüler.

Fıçının, kaptanı ezmesine ramak kalmıştı.

Kaptan, "Hayatımda ilk kez olarak bir fıçı beni korkutuyor" diye söylendi.

Bay Malik üzgündü, gerçekten çok üzülmüştü.

Kahramanlarımıza bu tatsız olayı unutturmak için, Rumelihisarı'na gitmeyi teklif etti: "Beyler, İstanbul'un en ilginç yerlerinden biridir burası... 250 basamak tırmanacağız... Oldukça yorucu ama bu kulenin tepesinden dünyanın en güzel görüntüsünü seyredebilirsiniz: Bizans İmparatorluğu... Osmanlı İmparatorluğu ve günümüzün İstanbul'u. Buradan her dönemin İstanbul'undan yapılara rastlayabilirsiniz..."

Sultanahmet Camii'ni gezip, sonra da iki çini vazo aldılar.

Tam kulenin içine girdiklerinde, kahramanlarımız, dev gibi bir giriş kapısının gıcırdayarak arkalarından kapandığını duydular. Kulenin içinde, karanlıkta yapayalnız kalmışlardı.

Hadok, hemen bir kibrit çaktı. O anda, bir kurşun kulaklarının ardından vınladı. Bir yerlere gizlenmiş kişiler onlara ateş ediyorlardı.

Bu bir tuzaktı!

Bay Malik bilgili bir rehberdi... Kentin her köşesini iyi tanıyordu.

Bir fışı, büyük bir fışı yokuş aşağı, son hızla Hadok'a ilerliyordu.

Tenten, Hadok ve Boncuk basamakları çifter çifter atlayarak kulenin tepesine tırmanmaya başladılar. Geriye dönüş olmadığına göre, ileri gitmeli diye düşünüyorlardı. Merdivenin kıvrımları uzadıkça uzuyordu. Kaptanın neredeyse soluğu kesilecekti. Son gücünü kullanarak üst terasta Tenten'e ulaştı. Malik yalan söylememişti. Boğaz, tüm güzelliğiyle ayaklarının altında uzanıyordu. Görüntü hayranlık vericiydi. Ama, manzara seyretmenin zamanı değildi şimdi. Bir an önce harekete geçmeliydiler. Kaptan, eski toplardan kalma gülleleri dar merdivene doğru sürüklerken, Tenten bir çıkış yolu arıyordu. Yerden, seksen metre yüksekteydiler. Kulenin tepesinden toprakla bağlantı kuran bir paratöner teli kablosu vardı. Tenten'in aklına bir şey geldi. Çılgınca bir şey... Hızla ileri atıldı, paratöner kablosunu kavradı ve bir an başı dönmesine karşın durakşamadan uzun ve tehlikeli bir inişe geçti.

Bay Malik, giriş kapısının önünde, düşünceli bir tavırla, dolaşıp duruyordu.

Tenten'in gökten indiğini görünce nasıl hayretler içinde kaldığını siz düşünün artık.

Malik'in karşı koyacak gücü yoktu. Korkudan titreyerek Tenten'in isteklerine boyun eğmekten başka çare bulamadı: Suç ortaklarına seslenerek, onlara, polisin gelmekte olduğunu, bir an önce kaçmaları gerektiğini söyledi.

Tenten duvara yaslanarak kendini gizledi. Bir yandan da Malik'i bileklerinden sımsıkı kavramıştı. Dört saldırgan onları görmeden yıldırım gibi bir hızla koşarak kaçtılar. Böylece, onlardan kurtulmuşlardı. Az sonra Kaptan göründü. Güçlükle soluk alıyordu. Ama yine de o ünlü küfürlerini savurmadan edemedi...

Sürecek

Rumelihisarı'ndan dünyanın en güzel görüntüsünü seyredebilmek olanağı vardır.

Küçük Dertleri Büyütmeyin!

Küçük görülen,
önemsenmeyen bir kesik,
bir çizik, büyük yaralara,
büyük dertlere neden olabilir.
En iyisi, hemen
bir Hansaplast yapıştırın.
Hansaplast mikroplardan korusun,
çabucak iyileşmesini sağlasın.

Siz de evinizden, cebinizden,
çantanızdan Hansaplast'ı
eksik etmeyin.
Küçük dertleri büyütmeyin.

İşte
Hansaplast'ın 5 üstünlüğü

Kullanımı kolaydır

Esnektir

Yarayı
havasız bırakmaz

Sudan
etkilenmez

Cilde yapışır
Yaraya yapışmaz

Hansaplast strip

Kolay, sağlıklı.

RED KİT
2
Devenin Hazinesi

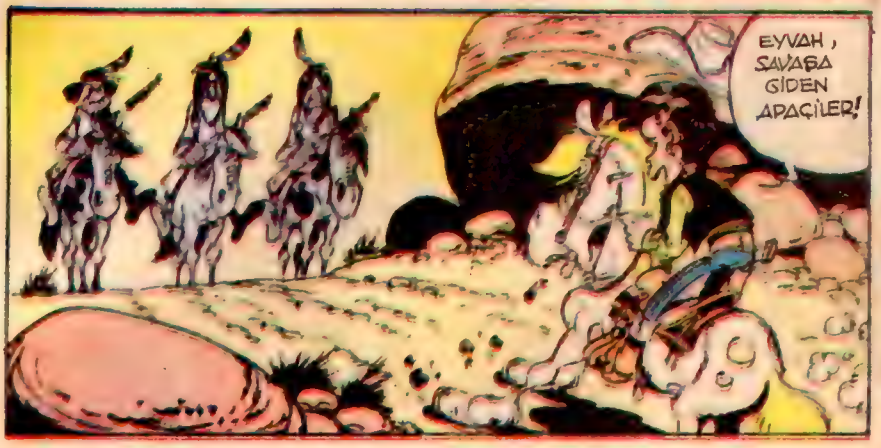

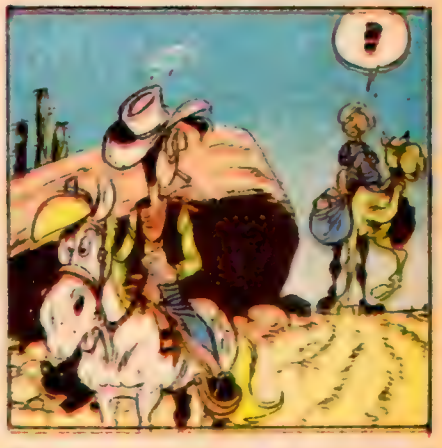

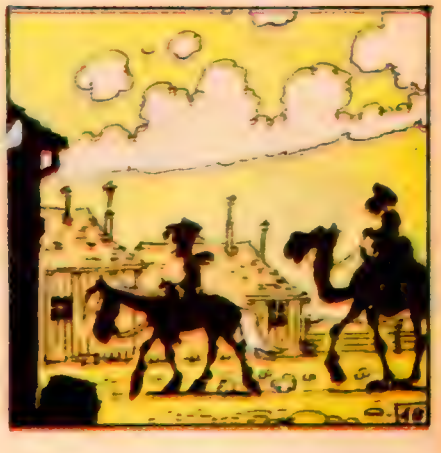

BAK SEEENN...
W. STONE MADEN UZMANI
HACI ALİ! BU MUSİBETİ NEREDEN BULDUN. BİZ HEPSİNİ TEMİZLEMİŞTİK!
BU DEVE ON GÜNDÜR SU İÇMEDİĞİ HALDE BU TAŞLARI TA APAÇİLER VADİSİNDEN BERİ TAŞIYOR. AYVA!
DOĞRU! ÜSTELİK BİZİ APAÇİLERDEN DE KURTARDI!
PİS HAYVANINI DA AL VE DEFOL BURADAN!
İKİSİNİ DE ASIVERELİM, BİTSİN!
BU TAŞLARI NEREDEN BULDUNUZ BAYLAR?
APAÇİLER VADİSİNDEN!
ADIM WİLLİAM STONE. MADEN UZMANIYIM, HAYVANIN YÜKÜNDEN DÜŞEN BU TAŞLARI İNCELEDİM...
HİÇ KUŞKUM YOK! ALTIN BU!
ALTIN HA...
ALTIN!

(*) Allah seni korusun.

Muzaffer İZGÜ'nün
Bir Hikâyesi

GÜMÜŞLÜ KUPA

Resimler: Nuri KURTCEBE

Evin tek süsü olan kupayı raftan aldı. Gümüş yanını, cam yanını okşadı, gözlerini bir noktaya dikti, düşündü, bulanık gözlerle bana baktı, saçlarımı okşadı.

BİLDİM, öteki su satan çocukların kupaları, benim kupamdan güzeldi. Benimki bildiğimiz su bardağı. Hani pazar yerlerinde ucuz satılan bardaklar var ya, onlardan. Üstelik iyi camdan da yapılmamış, yeşilimsi bir camdan yapılmış. Pazar günü oldu muydu, benim gibi bir yığın çocuk o piknik yerine koşardık testimizle, kupamızla. Piknik yerinde canbaz olurdu, çadırlı tiyatrolar olurdu, dört başlı yılan gösteren gösteri yerleri olurdu. Çığırtkanlar durmadan bağırırlar, en güzel gösterilerin kendi çadırlarında olduğunu duyururlardı. Çadırların arasında, çakıl taşı içinde taze taze leblebi kavuranlar, kıyma kebabı satanlar, şalgam turşusu satanlar vardı. Leblebiyi yiyen, çok tuzlu kıyma kebabını yiyenler bizi çağırırlardı:

— Sucuuu!..

Koşardık, üçümüz beşimiz... Sorardı içecek olan:

— Soğuk mu?

— Otuz iki dişine keman çaldırıyor emmi.

Hemen hepimiz de aynı yerden suyu doldururduk. Piknik yerinden epeyce uzakta bir kuyu vardı. Bir de kalabalık olurdu ki kuyunun başı. Ama biz sucu çocuklar, oradakilere yalvarır, ekmek parası kazandığımızı, okul parası kazandığımızı söyler öne geçerdik. Testimizi doldurduktan sonra kovanın dibinde kalanını da başımıza diker, yine koşarak piknik yerine giderdik. Bazı arkadaşlarımız koşarlarken ayaklarını taşa çarparlar, testiyle birlikte düşerlerdi. Testileri bir yana giderdi, kupaları bir yana. En çok testisi kırılana gülerdik. Oysa ki testisi kırılan ağlardı. Biz gülünce, az duyulan bir sesle:

— Bir gün de sizinki kırılır, derdi...

Benim kupam çirkin olduğu için benden su içmiyorlardı. Nedim'in kupası çok güzeldi, pırıl pırıl, İhsan'ın kupası çok güzeldi, insanın su içesi yoksa bile, o kupaya bakıp içerlerdi. Kemal'inkinin kulpu bile vardı. Testiyi eğip, bardağı yıkadıktan, içine suyu kattıktan sonra, şöyle bir de kupanın kulpunu tutacak olandan yana çevirip:

— Buyur emmi, derdi ki, içim giderdi...

Niçin benim kupam çirkin, niçin benimki kulplu değil?.. İşte ondan ya.., Nedim onun için boyuna kuyuyla piknik yeri arasında koşturuyor, İhsan da öyle, Kemal de öyle... Kemal'in cebi şıngır şıngır bozukluk dolu. Kimbilir kaç testi su satmış, kimbilir kaç kez kuyuya gitmiş gelmiş? Kemal'in sesi zil gibi, benimki de zil gibi, hem benim testim Kemal'inkinden daha soğuk tutuyor suyu. İçen:

— Hım, soğukmuş, diyor. Ver bir kupa daha, diyor.

Ama hiç içmeyen nerden suyumun soğuk olduğunu bilecek ki? Tüm suç kupamda. Üstelik bu kupadan kış boyu çay içmişim ben. Ne de olsa dibinde çay izi kalmış. İsteyeceğim anamdan isteyeceğim...

O kupayı isteyeceğim... Rafta duran kupayı... Öyle bir kupa ki, altı gümüş gibi, örgülü, içine cam bardak yerleştirilmiş. Gümüş örgü bir yerinde kıvrılmış, bardağa kulp olmuş...

— Anam anam, dedim...

— Ah oğlum, dedi anamdan anı bana.

— Anam anam, kırmam, çok dikkat ederim, düşerken dizimi paralarım, kupayı kırmam...

— Dizine kurban olsun anası, anamdan bir o var, bilmem anamı, ben üç yaşındayken ölmüş. Bir gece titremiş titremiş ölmüş. Ölürken öyle demiş, bu

DÜNYAMIZ

Uzayın sonsuz gecesini
Aydınlatan trilyonla yıldız
Ve bir yıldız külü,
Toz zerresi dünyamız...

Ve dünyamızın üstünde
Aklıyla evreni kavrayan
Biz milyarla insanız...

Aydın YALKUT

kupayı kızıma verin demiş... Şimdi ben anam deyince, hep o kupaya bakarım. Bilir misin anamın da çeyiziymiş bu kupa... Kırıla kırıla bir o kalmış...

Anam beni kırmaz. Kırmam deyince, kırmayacağımı bilir. Uzandı, evin tek süsü olan kupayı raftan aldı. Gümüş yanını, cam yanını okşadı, gözlerini bir noktaya dikti, düşündü, bulanık gözlerle bana baktı, saçlarımı okşadı:

— Kırma ha, dedi...

— Hiç kırar mıyım ana!..

Üf, siz görün bugün Kemal, görün İhsan, görün Nedim, ne çok su satacağım. Kaç kez gidip geleceğim kuyuya. Kimbilir belki de son kez pantolon cebimdeki bozukluktan koşamayacağım kuyuya... Gümüşlü kupayı başımın üzerinde tutacağım, emmilere, dayılara onu göstereceğim, bağıracağım, bağıracağım:

— Haydi buz gibi suuu, otuz iki dişine keman çaldırıyor buzlu suuu!..

Kuyudan testimi doldurdum. Hiç ağır değil bugün testim, elimde gümüşlü kupam var. Geceden bir de tozunu almışım ki kupanın, bir de sabunlu küllü suyla yıkamışım ki, pırıl pırıl, içinde su yokken, sanki içinde su varmış gibi, ışıl ışıl...

— Haydi buz gibi suuuu!..

Öyle ya, işte ilk emminin gözüne ilişti kupam.

— Doldur bakalım yeğenim!..

— Nasıl emmi soğuk mu?

— Bir daha doldur!..

Biliyorum, bugün çok su satacağım. Çok yorulacağım, ama eve çok para götüreceğim... Belki paranın çokluğuna bakıp, babam yarım kilo et bile alabilir, uf akşama bir kıyma kebap, yanında pişmiş biberler, pişmiş domatesler.

Arkadaşlarım kupamı gördüler:

— Abooov, kupaya bak, dediler. Nerden buldun ki?

— Anamın anasından anı, aha bizim rafta durardu, anam verdi.

Su almak için kuyuya giderken, elimi hep havada tutuyordum. Ayağın bir yere takılır düşersem, kupayı kurtaracağım. Testim su dolu piknik yerine gelirken elim yine havada. Anacığım, nasıl eli titremişti onu raftan alırken, nasıl bakmıştı bana uzatırken. "Kırma ha" derken, o mavi gözlerinden yuvarlanan bir damla gözyaşı...

Altıncı kez gittim kuyuya. Her testiden kaç kupa su çıkacağını hesapladım yolda. Her kupanın kaç kuruş olduğunu hesapladım. Suyu doldurdum, bu kez yedinci testiyle cebimdeki paranın kaç kuruş olacağını hesapladım. Yarım kilo olmasa bile, babam iki yüz elli gram et alır. Anam onu şişe geçirir, bir et, bir soğan, bir domates dizer... Eti az olur ama, şişin üzeri dolar... Ateşi ben yakarım, ben yellerim... Ekmeği ben bölerim, boydan boya, sonra kebap pişince bir dürüm ki, üzerine de toz kırmızı biber... Ufff azıcık da maydanoz... Bir maydanozdan, bir dürümden...

— Buz gibi suuuuu!..

Arasına kıyılmış soğan da katarım. Yok yok, soğana bir yumruk çekerim, bir maydanoz, bir soğan, bir dürüm... Dürümün ekmeği de yağlı olunca... Yorulmadım der, şu kuyu suyundan da bir testi eve götürürsem... Yol çok uzak ama, olsun, dura dinlene götürürüm... Kebap yiyeceğim ya, dürüm yapacağım ya...

Dürümü de batsın, soğanı da batsın, kebabı da batsın... Batsın, her şey batsın... Uf, şimdi ben sana ne derim anam, nasıl bakarım yüzüne anam, testi bir şey değil anam, kupa kırıldı anam kupa... Bilmiyorum anam, nasıl düştüm anam!..

Yerdeydim... Testi kırıklarıyla vuruyordum yere, hızlı hızlı vuruyordum. Nasıl da tuz buz olmuştu kupam. Salt gümüşü kalmıştı, sağlam...

Uf ben ağlamayayım da kimler ağlasın!..

Başıma biriktiler...

— Ağlama oğlum testi alınır!..

— Kupa, anamın kupasu...

— Kupa da alınır...

Boğuluyordum sanki ağlarken. Anamı görüyordum, o mavi gözlerini görüyordum. Kızgın bakmıyordu bana, acı acı bakıyordu... "Niye kırdın oğlum" der gibi bakıyordu...

Kemal'le, Nedim'le tüm bardak satan dükkânları dolaştık... İkisi de:

— Sendeki para yetmezse, biz paramızın tümünü vermeye razıyız, diyorlardı, ama o kupadan yoktu, hiç yoktu... Hiçbir kupa da o gümüş koruyucunun içine oturmadı, kimisi büyük geldi, kimisi küçük...

Ben şimdi nasıl giderim eve?

Ama gittim... Kapının mandalını açıp süzüldüm içeriye. Gözlerim yaş içinde, yerden topladığım kupa kırıklarıyla birlikte anama gümüş koruyucuyu uzattım, hıçkırarak ağladım:

— Kırdım anacığım, kırdım... dedim.

Anam, içi cam kırıklarıyla dolu gümüş koruyucuyu aldı eline. Bir kırılan kupaya baktı, bir bana... Sonra benim gibi, gözleri doldu, ağlamaya başladı... Bağrına bastı beni. Anamın ılık gözyaşları saçıma damlıyordu, tıp tıp...

Yerdeydim... Testi kırıklarıyla vuruyordum yere, hızlı hızlı vuruyordum.

BAYTEKİN

YEŞİL ADAMLARA KARŞI 2

AHA SONRA ADAMI BAĞLADIKLARI AĞAÇTAN ÇÖZE-
EK, MİNG'İN YAŞADIĞI SARAYA DOĞRU KOŞMASI-
II SAĞLADILAR. BİR YANDAN DA IŞIN TABANCALARIY-
A, ŞİŞKONUN BAŞKA YERE KAÇMASINI ENGELLE-
MEYE ÇALIŞIYORLARDI...

NÖBETÇİNİN ŞAŞKIN BAKIŞLARI ARASINDA, ŞİŞKO KENDİNİ MİNG'İN KARŞISINDA BULDU. İMPARATOR MASAYI YUMRUKLAYARAK, "BU NE CESARET?" DİYE BAĞIRDI. SONRA DA SAKİNLEŞEREK", DAHA İYİ BU, KURDUĞUM TUZAĞA ADIM ADIM YAK-LAŞIYORLAR. ÇABUK GENERAL LİN-CHU'YU BANA GETİRİN..."

AYTEKİN'İN ADAMLARININ SAYISI, GÜNDEN GÜNE
OĞALIYORDU. HEPSİ DE PLÂNLAR YAPARAK YILDIZ'I-
G'İN ELİNDEN KURTARMAYI DÜŞÜNÜYORDU.

ERİ BİRER BİRER SIZMALIYIZ LOGUN" DEDİ BAYTEKİN.
ARAYA GİRMEK İÇİN EMİN BİR YOL BİLİYOR MUSUN?"
AYTEKİN'İN SORUSUNU, SIÇAN SURAT PİTAL CEVAPLA-
. "BEN BİLİYORUM, SARAY DUVARININ YANINDA-
İ IŞIK LABORATUARI ÇOK UYGUNDUR..."

BAYTEKİN KENT'E KADAR KAZASIZ BELÂSIZ GELDİ. AMA TAM DUVARIN ÜZERİNDEYKEN, DEV BİR PROJEKTÖRÜN IŞIKLARI ONU YAKALADI. HEMEN ARDINDAN DA ASKERLER ATEŞ ETMEYE BAŞLADILAR..

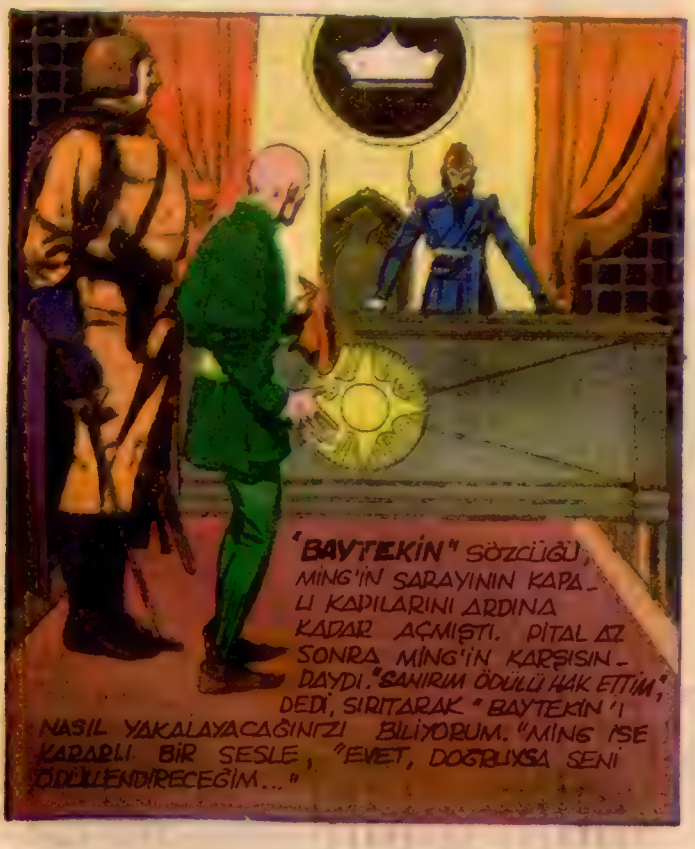

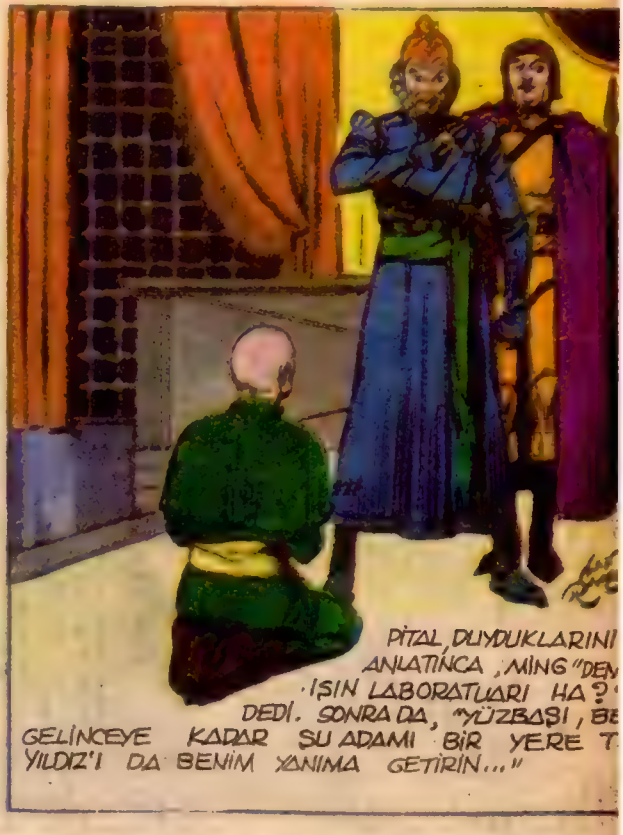

ARMAĞAN YAĞMURU 83

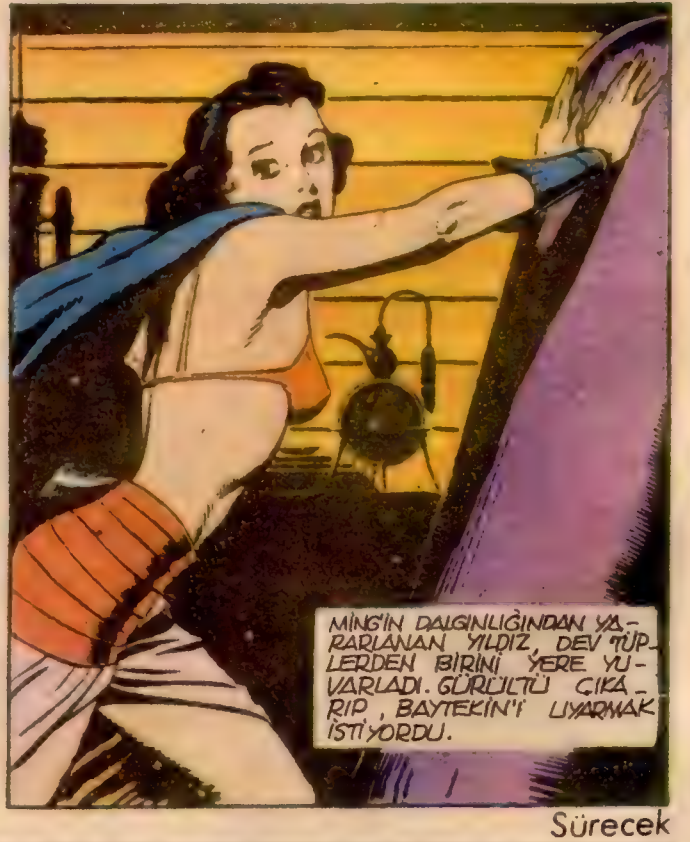

Sürecek

TELEVİZYONLAR, WALKMAN'LER DAĞITIYOR

ERTESİ AKŞAM, BİR BAR'DA

KOCAM BERG'İN ACI ÖLÜMÜ İÇİN GÖNDERDİĞİNİZ ÇİÇEKLER VE BAŞSAĞLIK MESAJLARI İÇİN CANDAN TEŞEKKÜR EDERİM

GERÇEKTEN HARİKA BİR KADIN.

HEPİNİZE BÜTÜN KALBİMLE BİR KEZ DAHA TEŞEKKÜR EDER, ONUN YETİŞTİRDİĞİ ÖĞRENCİSİ OLARAK, KISA BİR DİNLENMEDEN SONRA SÜRDÜRECEĞİMİ BİLDİRİRİM

...BU ÇILGIN KATİL YAKALANANA DEK, BENİM DE HAYATIM TEHLİKEDE... ŞÜKRANLAR... MARHA BERG...

O SABAH TELGRAFHANEDE...

YAZDIRDIĞIM METNİ OKUR MUSUNUZ?

BAY WILLIAM GREG... MEREDITH OTELİ.. BU AKŞAM DOKUZDA UÇAKLA GELİYORUM. STOP. ÇÖZÜMLENMİŞ OLAY... MARHA STOP

BİR DE "SENİ SEVİYORUM"U EKLEYEBİLİR MİSİNİZ?

HAYHAY BAYAN.

İŞTE KUSURSUZ BİR KATİL. KOCASINI ÖLDÜRDÜ... VE HAKSIZ YERE SUÇLANAN BİRİ VAR. BİR YANLIŞLIK VAR... RONNIE PATERSON CİNAYETTEN ÜÇ SAAT ÖNCE PSİKİYATRİ KLİNİĞİNE KALDIRILMIŞTI...

— SON —

ÇÖZÜLMÜŞ OLAYLAR

SAYIN İZLEYİCİLER, İLGİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER! SUNUCUNUZ BERG, GELECEK PROGRAMDA YENİ BİR OLAYDA BİR ARAYA GELMEK ÜMİDİYLE SİZİNİZE İYİ GECELER DİLER!

BİR BARDA

BU BERG DENEN ALMAN ASİLLİ ADAM ÇOK ŞEY BİLİYOR... NAZİLER HAKKINDA ÇOK ŞEY BİLİYOR...

KİMİN ADAMI? YAHUDİLERİN Mİ? ALMANLARIN MI?

AMA "ÇÖZÜLMÜŞ OLAYLAR" ADLI PROGRAMIN DA MİLYONLARCA İNSAN İZLİYOR

KÂHİNLİĞİ, ONU NEW YORK'UN EN ZENGİN İNSANLARINDAN BİRİ YAPTI.

BUYRUN BAYIM, NE İSTİYORSUNUZ?
BEN RONNIE PATERSON. MR. BERG'LE GÖRÜŞMEK İSTİYORDUM.
TV

İKİNCİ KAT, 3 NUMARA.
SAĞOLUN!

DRIIN...

RANDEVUNUZ VAR MIYDI?
TELEFONDA BAY BERG'IN SEKRETERİ WILLIAM GREYLE GÖRÜŞTÜM. ADIM PATERSON...

KENDİSİ KOCAMDIR...

BAY PATERSON SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR.
İÇERİ AL, MARHA!

SENİNLE SONRA GÖRÜŞÜRÜZ WILLIAM.
2

ÖBÜR SALI GÜNÜ...
ÖLDÜRME İSTEĞİNİ MANTIKLA AÇIKLAYAMAYIZ... ÇOK GEÇ OLMADAN BİR RUH DOKTORUNA DANIŞMALI.
BEN DE ÖYLE DÜŞÜNÜYORDUM. AMA O DA RUH DOKTORLARININ BU İŞİ PARA İÇİN YAPTIKLARINI ANLAYINCA, OC ALMA YOLUNU SEÇ.

YETER ARTIK BU TEHDİTLER! KILIMA BİLE DÖKÜNAMAZSIN. HEPSİNİ KAYDETTİM!
HER ŞEYİN BİTTİĞİNİ SANIYORSUN HERHALDE!

DURUMU GERÇEKTEN UMUTSUZ, WILLIAM. ONU BİR DAHA İÇERİ ALMAYACAĞIM.
BEN DE AYNI ŞEYİ DÜŞÜNÜYORUM. BEN BU AKŞAM BİR KONFERANS İÇİN LOS ANGELES'E GİDİYORUM.

ERTESİ AKŞAM, BERG'İN EVİNDE
FELÂKET KOMİSER! YATAK ODASINDA BIÇAKLAMIŞLAR! BİR SÜREDİR AYRI ODALARDA YATIYORDUK! İÇERİ GİRİNCE, ONU BU HALDE BULDUM!
BANDI DİNLEDİK. BU ADAMI ARIYORUZ. UMARIM BULACAĞIZ.

YA BAY WILLIAM? O NEREDE?
LOS ANGELES'E BİR KONFERANSA GİTTİ.

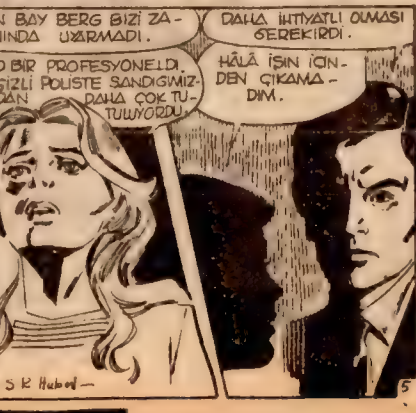
NİÇİN BAY BERG BİZİ ZAMANINDA UYARMADI.
DAHA İHTİYATLI OLMASI GEREKİRDİ.
O BİR PROFESYONELDİ. GİZLİ POLİSTE SANDIĞIMIZDAN DAHA ÇOK TUTULUYORDU.
HÂLÂ İŞİN İÇİNDEN ÇIKAMADIM.
by S R Hubert
5

ÖLDÜRMEK İSTEMEM, OYUN DEĞİL!
TANRIM, ONU NASIL DA ÖLDÜRMEK İSTİYORDUM.
İŞTE BAŞIMA BAKIN NELER GELDİ, BAY BARG!
PEKİ, BU OLAYI DA İNCELEYECEĞİM... ANLATTIKLARINI SABIRLA KAYDEDECEĞİM. YİNE DİNLEYECEĞİZ... YAKINDA YİNE GÖRÜŞELİM...
SALIXA ... 50 DOLAR...
1re SÉDUTA
SEVGİLİ WILLIAM. ÇOK GÜÇ BİR OLAYDAN SÖZEDİLİYOR. BU ADAM DELİLİĞİN SINIRINDA...
POLİSİ UYARMAMIZ GEREKMİYOR MU?
ŞİMDİLİK HAYIR, MARHA. SANA BENİ ÇALIŞIRKEN RAHATSIZ ETMEMENİ SÖYLEMİŞTİM.
AMA ÇAYDAN SÖZEDİYORSUNUZ HAYATIM!
GELECEK SEFER ATARIM DIŞARI! SANA ARTIK İHTİYACIM KALMADI
TEŞEKKÜR EDERİM, YOKSA BUNLAR BENİ DE HARACA KESERLER.
SÖZ DİNLEMEZSENİZ, DÖVERİM SİZİ!

GÖRÜŞME YARIM SAATTEN FAZLA SÜRDÜ...
ÖNCE ŞUNU SÖYLEYEYİM: ONUN KATİL MASALLARINA KATILMIYORUM. ÖNEMLİ OLAN, EYLEME GEÇME MESİ SORUNU; 5-6 PROGRAMI KAPSAYACAK
SİZ ÖYLE DİYORSANIZ...
CİNAYET NEDENLERİ YALNIZ BİR HAYAL...
BENİ DİNLEMİYORSUNUZ, BAY BARG.
BU BANA ÜÇ GÜN ÖNCESİNİ HATIRLATTI...
GÜVERCİNLER ÇOK ZEKİ KUŞLARDIR...
BENCE DE...
ÇOCUKLUĞUMDA KÖYÜMDE BU KUŞLARDAN ÇOK VARDI... ADIM RONNIE.
BENİMKİ DE NICO.
GEL, PARKA YÜRÜYELİM...
YEŞİLLİK VE SESSİZLİK ÇOK HOŞUMA GİDİYOR.
BIRAK BENİ!
SENDEN HOŞLANIYORUM, NICOLE.
YOK CANIM!
SENİ İSTİYORUM, NICOLE!

KISA HİKÂYE

KÖLELERİ ÖZGÜRLÜĞE KAÇIRAN KADIN

● Harriet Tubman köle olarak doğmuştu. Fakat kaçıp kurtuldu. Bundan sonra da ömrünün geri kalan on yılını, diğer köleleri özgürlüğe kavuşturarak geçirdi.

AMERİKA Birleşik Devletleri'nin güney eyaletlerinde, karanlık bir kış gecesiydi. Bir kadın, nehrin yanındaki keçi yolu üzerinde sürünerek ilerliyordu. Peşinde 12 ya da 13 erkek vardı. Hepsi aç, üşümüş ve yorgundular. Ama önlerindeki kadını körü körüne izliyorlardı. Çünkü bu kadın onların tek kurtuluş umuduydu.

Her birinin başına ödül konmuştu. Kaçak kölelerdi bunlar. Güney eyaletlerinin büyük arazilerinde tarım işçisi olarak çalıştırılan esirler. Açık artırmaya satılırlardı. Bu satışlarda aileleri dağılır, parçalanırdı.

Harriet Tubman, onların ne koşullarda yaşadığını çok iyi biliyordu. 1820 yılında o da köle anne-babanın çocuğu olarak dünyaya gelmişti. 13 yaşına geldiğinde bir gün tarlada çalışırken, köle gözcüsü kafasına vurmuş, bu yüzden kafatası çatlamıştı. Ömrünün sonuna kadar ara sıra bilincini kaybetme nöbetleri geçirdi. Ama 1849 yılında tarladan kaçtı, kendisini köpeklerle izleyenlerin elinden kurtuldu ve köleliğin yasak edildiği Pennsylvania eyaletine kadar yürümeyi başardı.

Bundan sonra ömrünün geri kalanını, kölelik yasasını kabul eden düşman eyaletlerden köle kurtarmaya adadı.

Yolun her adımında onlara göz kulak olmak gerekiyordu. Geceleri yolculuk yapıyor, insanlarla karşılaşmaktan kaçınıyorlardı. Çünkü yasalara göre, kaçak köleler görüldükleri yerde vurulurlardı. Ya da en iyi ihtimalle yakalanıp eski kötü şartlara geri döndürülürlerdi.

Harriet Tubman, zaman zaman tabancasını çekip, köleler grubunu korkutmak, onları zorla yürütmek zorunda da kalıyordu.

1851'le 1861 yılları arasında **Harriet Tubman**, bu tür 20 yolculuk yaptı ve 300 köleyi özgürlüğe kavuşturdu. Bunlar arasında kendi annesiyle babası da vardı. Gizli bir şebeke kurmuş ve bunu çok geliştirmişti. Bu kurguya o zaman "Yeraltı Demiryolu" diye de isim takılmıştı. Bir ara **Harriet Tubman**'ı yakalayana 40.000 dolar ödül verileceği de açıklanmıştı.

Amerikan iç savaşı sırasında **Harriet**, önce hemşire olarak çalıştı, daha sonra kuzey kuvvetleri adına casusluğa başladı. Savaşın sonunda da kuzeylilerin kazanması üzerine, kölelik yasaları tümüyle kaldırıldı.

Böylelikle **Harriet Tubman**, hayallerinin gerçekleştiğini görmüş oluyordu. Ama o zenciler ve zenci özgürlüğü için açtığı kampanyayı sürdürdü. 1913 yılında, ölümünden hemen önce şöyle söylemişti:

"Çok düşündüm ve karar verdim. Benim yalnızca iki şeye hakkım var. Biri özgürlük, öteki de ölüm."

Hepsi aç, üşümüş ve yorgundular. Ama önlerindeki kadını körü körüne izliyorlardı. Çünkü bu kadın onların tek kurtuluş umuduydu.

ÖĞRETEMEDİM BİR TÜRLÜ. BİRİNİ ÇUKURDAN ÇEKERKEN SİLÂHIMI FALAN ALMAYA KALKIŞMAYIN DİYORUM.
BEYEFENDİNİN PLÂNI ŞU: BİZİ KARANLIKTA KOYUP ARKADAŞIYLA LAMBAYI ALIP TÜYMEK BASİT AMA ÖNEMLİ!

AHMAKÇA BİR İŞ. SALDIRGAN YARASALAR BİR SANİYELİK EDER ONLARI... İNTİHAR BU!

DEDİĞİ DOĞRU. ŞİMDİDEN YUKARDA KIPIRDANMALAR BAŞLADI...
BURDA DA. ŞU ENAYİ, YEDİĞİ YUMRUĞU SİNDİREMEMİŞ HÂLÂ...

...BANA İADE ETMEK İSTİYOR.

İZGÜNÜM. FİRMAMIZ SATILMIŞ MALLARI GERİ ALMIYOR!

天天!!
HEY YAPMA! ATEŞ ETME! SERSERİ! ANLAMADI.

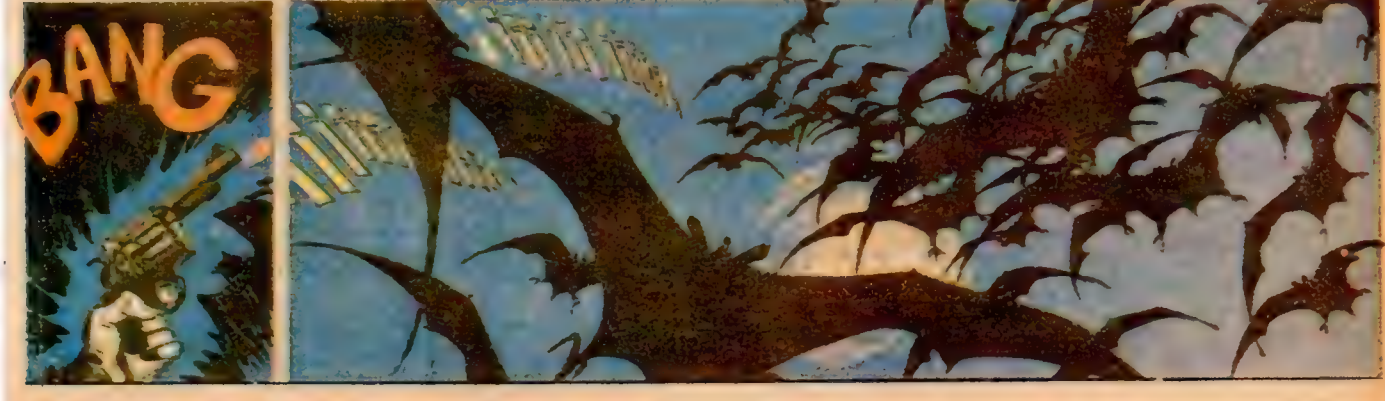
BANG

KOŞUN! IŞIKTAN KORKARLAR! BAĞIRIN, DAHA HIZLI... DAHA HIZLI BAĞIRIN! AAAHH... AARGH..
SÖYLEMESİ KOLAY AHH!
JİLET GİBİ MENDEBURLAR!
YAAARRH! YALLAH! YUVALARINIZA! DEFOLUN BAŞIMIZDAN!
FENER FAZLA UZAKLAŞTIRAMAZ ONLARI! KAN KOKUSU ALDILAR.
TAMAM! ANLADIM!
KUBAK BUNLARI İYİ TANIR. YANDAKİ GALERİDEN GİDERSEK KURTULURUZ. YARASALAR İZLEMEZ.
EMİN MİSİN?
EMİNİM! YANDAKİ GALERİDE, ZEHİRLİ GAZ VAR.

PÜFF! YİNE SU KÜKÜRT KOKUSU!
BURNUNUZA ISLAK MENDİL SARIN!
ZEHİRLİ GAZSA, İSE YARAMAZ. BENİM BURNUM BİRAZ OBURDUR.
UZATMA! HİÇ YOKTAN İYİDİR. DAHA AZ GAZ YUTSAN FENA MI OLUR...
HEY KUBAK, SU IST...
YORULMA - O İŞİNİ HALLETTİ BİLE. ARAMCAĞIZ BİZİM GİBİ DEĞİL, PRATİK...
NE... OLAMAZ!
İÇME SUYUNU İSRAF ETMEK DE ONUN KADAR KÖTÜ BİR ŞEY... ONDÖRT ÇUKUR HİKÂYELERİNİ BİR DAHA OKU. BU ZIRILTI ORDA DA BİR SÜRÜ İŞTE KULLANILIYORDU!
ŞANSIMIZ VAR- MIŞKİ GAZ PARLAMIYOR. LAMBAYI TAŞIYABİLİYORUZ.
HEY, SIRTINDAKİ ISIRIKLAR DA NESİ?
ATEŞTEN OLDU, AMA GEÇER. EĞER KUBAK İYİ BİR KILAVUZSA Kİ ARTIK İNANIYORUM BUNA, YARIN ANTİBİYOTİK ALDIM MI HALLOLUR --- YÜRÜYELİM.
GÖRKEMLİ BİR KAFA ÇEKME VE BOL TÜTÜN YETER BANA... YARASALARIN PARÇALADIĞI O İKİ ADAMIN HALİNİ ANCAK ÖYLE UNUTABİLİRİM.. DOĞRUSU MANÇU'NUN ELMASLARI PAHALIYA PATLIYOR BİZE...
YOL İYİ! SON GÖRDÜĞÜMÜN AYNI! KARŞIYA ATLADIK MI TAMAM. AÇIK HAVAYA ÇIKTIK DEMEKTİR!

Sürecek

ÖLÜM KAÇAKÇISI

4

9
MÜFETTİŞ ROLAND İŞ BAŞINDA

VAY, vay! diyerek içeri girdi. Bay Fame de buradaymış!

— Merhabalar bay müfettiş, dedi Fame. Sizin için...

— Olduğun yerde kal, yeter! Kıpırdama...

Müfettişin arkasından gelen dört polisin dördü de uzun boylu ve hayli sağlıklı insanlardı. Hele biri dev gibiydi. Elinde iri bir tabanca tutuyordu. Kapıyı vücuduyla kapamış, silahını da Fame'e doğrultmuştu. Diğerleri de gözlerini Zara ile Don'a dikmiş bakıyorlardı.

Don ileri çıktı.

— Bağışlayın ama sayın müfettişim, burası benim evim... dedi.

— Kapa çeneni! diye müfettiş, haşladı.

Folis görevlileri dağılıp dört bir yanı didik didik aramaya başladılar. Biri dışarıya çıktı, ahıra gitti; bir diğeri avluyu araştırıyordu. O uzun, iri kıyım olanı kapıyı tutmuştu.

Odada çıt çıkmıyordu. Yalnızca sallanır koltuğun gıcırtısıyla duvardaki saatin tiktakları vardı, o kadar. Fame ile Zara karşılıklı bakıştılar. Sonra ikisi birden Don'a döndüler. Bu kez üçü de gözlerini müfettiş Roland'a dikmişlerdi. Müfettişin yanıbaşında eli silahlı görevli kaskatı duruyordu hâlâ.

Kimse konuşmadı. Evin içini bir suskunluk sarmış gitmişti.

Sonunda Fame dayanamadı.

— Aradığınız nedir bay müfettiş? diye sordu.

Berikinden karşılık gelmedi.

— Aradığınız nedir bay müfettiş? diye yeniden sordu Fame.

— Sen de kapa çeneni!

— Peki... dedi Fame, sustu.

Yarım saate yakın o soğukça odada öyle oturup beklediler. Zara başını sallanır koltuğun arkasına dayamıştı. Don'un cigarası çoktan bitmiş bir yenisini daha yakmıştı. Fame'in elleri masanın üstündeydi. Parmaklarını gerip çatırdattı.

— Yapma! dedi müfettiş ansızın.

— Neyi yapmayayım?

— Parmaklarınla masada oynayıp durma...

— Bağışlayın dedi Fame, durdu.

Derken görevlilerden biri çıkageldi.

— İki araba var dışarda, dedi. İçlerini arayayım mı?

— Ben bakarım, dedi müfettiş, adamla birlikte gitti.

Fame soran gözlerle Don'a baktı. Don başını salladı. Başlarında dikilen görevli bunu gördü ve kuşkulandı, hemen parmağını tabancasının tetiğine dayadı. Don gözlerini cigasarasının ateşine dikti, Fame de yere baktı. Zara gülümsedi.

— Ne diye gülüyorsun? dedi Fame, sordu.

— Hiç, gülüyorum işte...

— Ne demek hiç?

— Düşünüyordum da... dedi Zara.

— Neyi?

— Hayat işte... dedi Zara, omuz silkti.

Müfettiş Roland geri dönene dek kimse ağzını açmadı, beklediler.

— Arabalardan birinin bagajı kilitli. Hanginizin arabası o?

— Benim... dedi Fame.

— Anahtarını bana ver...

Fame verdi, müfettiş yine çıktı gitti dışarı.

Geri dönmesi çok sürmedi. Öbür üç adamını da çağırdı, hepsi birden gelip odaya doluştular. Don'un, Zara'nın ve Fame'in karşısında dizildiler. Müfettiş bir adım ileriye çıktı, durdu. Gözlerini Fame'in gözlerine dikmiş bakıyordu.

— Eee, dedi. Şimdi konuşalım bakalım...

10
BİR FOTOĞRAF SORUNU

NE üzerine konuşalım? dedi Fame.

— Önce aklınızın başınıza gelmesi gerek.

— Benim aklım her zaman yerindedir.

Müfettiş sırıttı.

— Burada boşuna vakit kaybettirmeyin bana, dedi. Ben bir şey arıyorum ve onu da mutlaka elime geçirmeliyim.

— Ne olabilir ki o? diye sordu Don.

— Sanki ne olduğunu bilmiyormuşsun gibi soruyorsun, öyle mi?

— Gerçekten bilmiyorum, dedi Don.

— Yalan söyleme bana.

— İnanın yalan söylemiyorum. Gerçekten aradığınız ne?

Don'dan dönen müfettiş, görevlilerden birine sordu.

— Yanında mı o gazete?

— Buyurun efendim... dedi görevli, cebinden çıkardığı gazeteyi uzattı.

— Dünkü gazete bu, dinleyin... dedi, okumaya başladı:

MÜZEMİZİN EN DEĞERLİ HAZİNESİ ÇALINDI

DARNA- (Salı) Dün kentimizde olağanüstü bir olay olmuştur ve müzemizin en değerli hazineleri arasında en önde geleni olarak kabul edilen, üç bin yıllık bir tarihi olan Firavun IV. Chefren'in başı gizemli bir biçimde ortadan kaybolmuştur. Müze müdürü profesör K. Tan, bu olayın nasıl oluştuğunu bilmediğini söylemiştir. Firavun başı, müzemize bir hafta öncesi getirilmiş ve büyük bir ilgi topiamıştı. Darna polisi, müfettiş Francis Roland'ın yönetiminde olaya el koymuştur.

MÜFETTİŞ okuduğu gazeteden başını kaldırıp baktı hepsine. Fame:

— Böyle bir şey duyduğumu hatırlıyorum, evet... dedi.

— Ne zaman?

— Dün ikindiye doğru galiba. Radyodan duymuştum.

Güldü. Zara da güldü. Don sırıttı. Müfettiş dik dik bakıyordu.

— Bana boşuna vakit kaybettiriyorsunuz. Bu heykelle ilgili bütün bildiklerini anlatın, hadi!..

— Benim bir şey bildiğim falan yok, dedi Fame. Bu mu sizin fellik fellik aradığınız yoksa?

— Olabilir de, olmayabilir de... dedi Müfettiş.

Fame yine güldü.

— Bakın, bay müfettiş... dedi. Sizin aradığınız o hey-

kel mi, heykel başı mı her neyse, onu ben çalmadım. Arkadaşım Don da çalmadı, inanın! Tabiî, bayan Zara'nın da bu işle bir ilgisi olmadığına kalıbımı basarım. Hırsız, bizler değiliz. Gerçekten boş yere uğraşıyorsunuz bizimle...

— Görürüz. Hele şuna bir bakın da...

Müfettiş, Fame'e bir fotoğraf uzatıyordu. Fame aldı ve baktı. Müzeden bir fotoğraftı ve bir grup insan, Firavun IV. Chefren'in altın başı çevresinde toplanmışlardı. Hepsinin ellerinde bardaklar vardı ve mutlu, memnun gülüyorlardı.

— Geçen hafta ülkemize birçok önemli kişiler gelmişti. Bunlar adına müzemizde bir kokteyl verildi... dedi müfettiş, anlattı. Bu kokteyl aynı zamanda Firavunun başının; bütünü altındır, dikkat edin dediklerime, evet, Firavunun altın başının müzede yerini alması onurunaydı. Bu fotoğraf o sırada çekilmiştir.

— Görüyorum, bay müfettiş!

— Biraz daha dikkatle bakın bakalım o fotoğraftakilere hele...

Fame, müfettiş Roland'ın dediğini yaptı, fotoğrafa biraz daha dikkatle baktı. Adamların hiçbirini tanımıyordu, yüzlerin hepsi de ona yabancıydılar. Yalnız birini, fotoğrafın sol köşesine düşen bir grup insanın hemen arkasında yer almış, daha doğrusu o insanları kendisine siperlemiş birini tanımakta gecikmedi. Adam, Harker'in ta kendisiydi.

Müfettiş:

— Herhangi bir tanıdık yüz çıktı mı içlerinde? diye sordu.

— Evet, dedi Fame.

— Kimmiş o bakalım?

— Şu solda, grubun hemen arkasında duran adam, Harker...

— İyi tanıdınız, dedi müfettiş. Evet, Harker o!

Fame derin bir soluk aldı.

— İyi ama bu neyi değiştirir ki bay müfettiş? Harker de o açılış törenine gitmiş işte. Bundan ne çıkar?

— Biraz daha dikkatle bakın bakalım o fotoğrafa. Arkasını çevirin!

Fame, müfettişin dediğini yaptı ve arkasını çevirdi; baktı.

C304ÇUMA diye yazılıydı büyük harflerle. Yazı, Harker'in yazısıydı.

— Elyazısını tanıdınız mı? diye sordu müfettiş.

— Hayır, tanıyamadım.

— Öyle mi? Ben söyleyeyim o halde, Harker'in...

— Nasıl bu denli emin konuşabiliyorsunuz bay müfettiş?

— Çünkü bu fotoğrafı Harker'in villasında bulduk. Yazının da onun elyazısı olduğundan eminiz.

— Harker'in villasında ne yapıyordunuz ki?

— Bazı şeyleri araştırıyorduk, dedi müfettiş.

— Bazı şeyleri mi? Peki ama, niçin?

— Bir telefon ihbarı aldık. Birileri, bize Harker'in villasına gitmemiz konusunda uyarıda bulundu. Oraya kadar gidersek çok ilginç şeyler bulabileceğimizi söyledi.

Fame'in kafası hızla çalışıyordu. Belki de Harker, altın firavun başının çalınmasını planlamış ve birileri ile de bu çalma işinde anlaşmaya varmıştı. Ama yine birileri, o her kimse işte, müfettiş Roland'a ihbarda bulunmuştu. Bu, Harker'i sevmeyen, düşman biriydi kuşkusuz. Bu nedenle müfettiş; Fame'den, Don'dan ve Zara'dan kuşkulanıyordu. Çünkü, bu üç kişinin üçü de Harker'le çalışmışlardı. Peki ama, müfettiş, Harker'in öldüğünü bilmiyor muydu, haberi yok muydu o olaydan?

— Harker'i de elinize geçirdiniz mi?

— Henüz değil, dedi müfettiş Roland. Fakat yakında ele geçecektir. Ne bahasına olursa olsun onu yakalayacağız.

İşte, belliydi, müfettiş Roland'ın haberi yoktu olaydan. "İyi," diye düşündü Fame, hemen beynini çalıştırdı.

— Bay müfettiş, dedi. Şimdi bakıyorum da, siz haklısınız. Bizden kuşkulanmışsınız, sizin yerinizde olsaydım, ben de kuşkulanırdım. Fakat inanın, sizin aradığınız o altın firavun başıyla bizim bir ilgimiz yok. Harker kendi işini kendi planlamış olacak. Bize herhangi bir bilgi vermedi.

Müfettiş Roland, gözlerini Fame'e çevirdi, tepeden tırnağa süzdü genç adamı. Sonra Zara'ya, Zara'dan Don'a döndü, baktı uzun uzun.

— Fame'in dediği gibi bay müfettiş, dedi Zara, ekledi: Gerçekten bizim bir ilgimiz yok bu altın baş olayı ile, inanın!

Fame yeniden söze karıştı.

— Belki olabilirdi. Tabiî, Harker bize de planını söylemiş olsaydı... Fakat hiç açmadı. İsterseniz sizinle bir anlaşma yapabilirim, ne dersiniz?

Odada çıt çıkmıyordu. Yalnızca sallanır koltuğun gıcırtısıyla duvardaki saatin tiktakları vardı. Yarım saate yakın o soğukça odada öyle oturup beklediler.

Sürecek

HIIM... BAŞBAŞA DEĞİLİZ BURADA...
ANLAŞILAN PEK EĞLENCELİ BİR YER DEĞİL BURASI. BAKSANA, BİZİ BİR ASSOLİST GİBİ KARŞILADILAR.
KAHRAMANLARIMIZ, BULANIK VE PİS KOKULU SULARDA YOLLARINI SÜRDÜRDÜLER.
tonton ailesi
Lunaparkta Heyecan
4

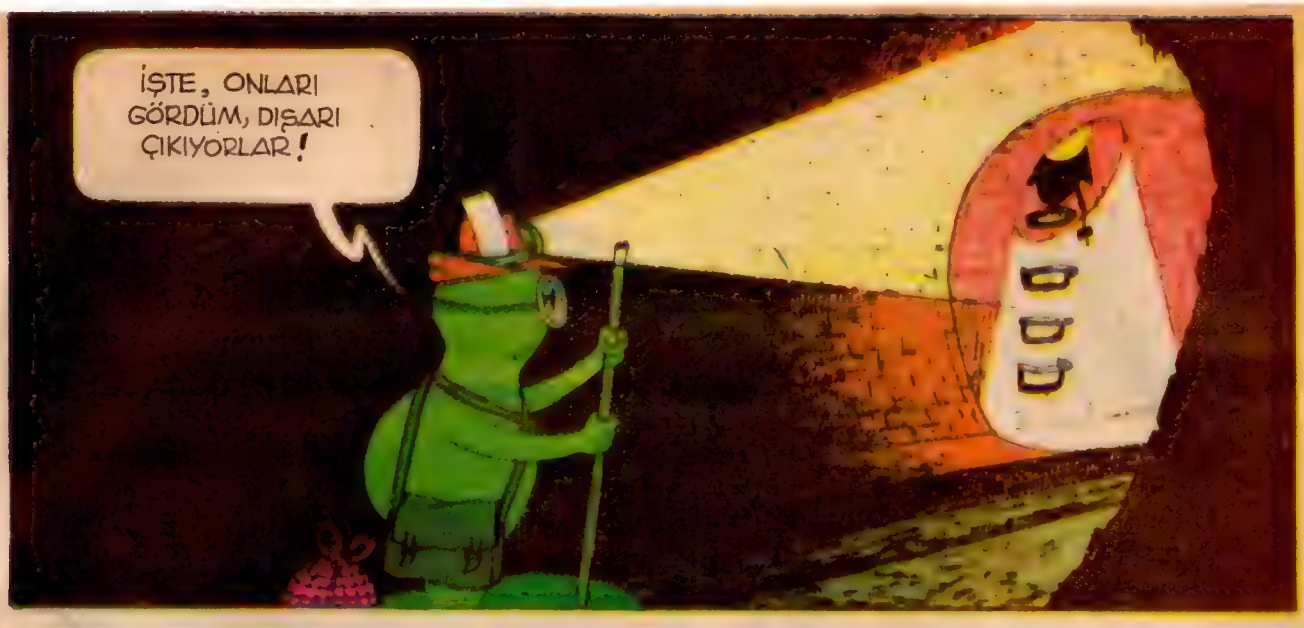
İŞTE, ONLARI GÖRDÜM, DIŞARI ÇIKIYORLAR!

TÜH, IZGARA KAPLI, NASIL GEÇTİLER ACABA?

DIŞARIDAN SÜRGÜLEN_ MIŞ. GÜCÜMÜZÜ KULLANMALIYIZ.

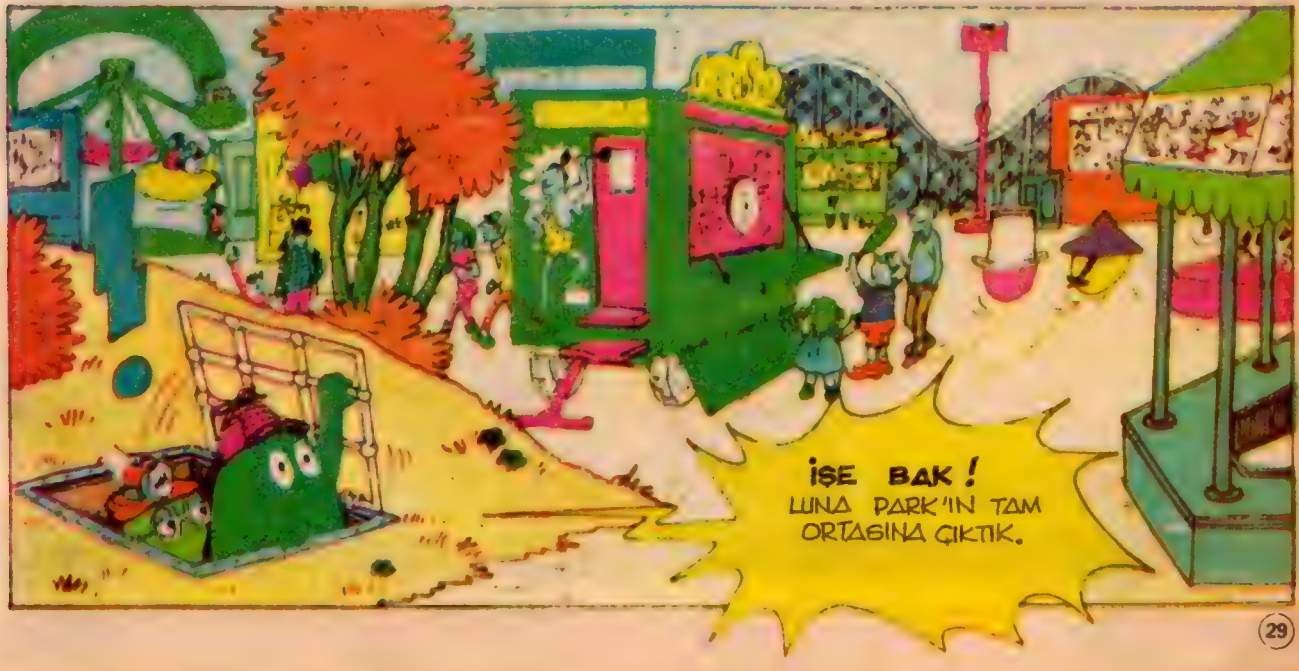
İŞE BAK! LUNA PARK'IN TAM ORTASINA ÇIKTIK.

ŞAŞIRTICI AYNALAR SARAYINA GİRİYORLAR. ONLARI GÖZDEN KAYBETMEYELİM.

Şürecek

LEYLA İLE MECNUN

Başrollerini Orhan Gencebay ile Gülşen Bubikoğlu'nun oynadığı "Leyla ile Mecnun" adlı filmin çekimi tamamlandı. Yönetmenliğini Halit Refiğ'in yaptığı filme Urfa'da başlanmıştı. Filmin son sahnesi için Rumelihisarı'nda bir esir pazarı kuruldu. Buradaki çalışmalar iki gün sürdü ve sonunda film tamamlandı. "Leyla ile Mecnun"un sömestr haftasında gösterime gireceği söyleniyor.

SİNEMA TELEVİZYON

Dizide ünlü oyuncu Richard Chamberlain var.

SHOGUN BAŞLIYOR

Yönetmenliğini Jerry London'un yaptığı, başrollerini Richard Chamberlain ve ünlü Japon sinema oyuncusu Toshiro Mifune'nin paylaştığı, "Shogun" adlı film, önümüzdeki haftalarda TRT'de gösterilmeye başlayacak.

ESKİŞEHİRSPOR'LU ENDER FUTBOLU BIRAKIYOR

Eskişehirspor, Fenerbahçe ve Almanya'da oynayan millî futbolcu Ender, bu sezonun sonunda futbolu bırakıyor. Bu haber, tüm futbolseverleri üzdü ama en çok üzülen Bahattin Atak oldu. Eskişehirli şarkıcı, Ender'le anlaştı ve onun spor yaşamının çizgi romanını yapmaya başladı. Müziği amatörce sürdüren, yaşamını ressam olarak kazanan Bahattin Atak, romanı Ender'in jübilesine kadar yetiştireceğini söylüyor.

EMEL SAYIN MÜZİKALDE OYNUYOR

Emel Sayın, yeni bir müzikalde başrolü oynuyor. Daha doğrusu bir müzikli gösteride şarkı söylüyor. "Neşe-i Muhabbet" adlı bu gösteriyi Metin Akpınar sahneye koydu. Müzik direktörlüğünü Yıldırım Gürses yaptı. Emel Sayın'ın yanı sıra, kadroda şu sanatçılar var: Adile Naş't, Şener Şen, İlyas Salman, Ayşen Gruda, Ulvi Alacakaptan ve M. Ali Erbil.

İSTANBUL'DA BİLET FİYATLARINA ZAM İSTENİYOR!..

İstanbullu sinemacılar, bilet fiyatlarının yeniden saptanmasını ve şimdi 80 lira olan fiyatın, en az 100 lira olmasını istiyorlar.

Kısa bir süre önce Ankara'da bilet fiyatları 100 lira oldu. Rize'de ise, eylül ayından bu yana 100 liralık fiyat uygulanıyor.

Ülkü Giray

ÜLKÜ GİRAY MASAL KASETLERİ DOLDURUYOR

Eski televizyon spikeri Ülkü Giray, TRT'den ayrıldıktan sonra Banker Kastelli'de, halkla ilişkiler bölümünde çalışmıştı. Bu şirketin tasfiyesinden sonra uzun süreden beri düşündüğü iş için kolları sıvadı.

"Ülkü Sesli Yayınlar" adını verdiği şirket için masal kasetleri dolduran Giray, bu konuda şunları söylüyor:

"Bu kasetler, "Ülkü Abla'dan Masallar 1,2,3" şeklinde çıkıyor. İstanbul Radyosu'nun eski teknisyenlerinden Cemil Kıvanç'la çalışıyoruz. Çalışmamız, sadece masal kasetleriyle sınırlı kalmayacak. Çok yakında hanımlar için de, Arkası Yarın tipinde kasetler dolduracağız."

Pul

YILBAŞI PULLARI

FOROYA

İzlanda yakınlarındaki küçük adada kurulu **Föroya**'nın yayınladığı Noel ve yılbaşı pulları çeşitli desenli.

AVUSTURYA

Orta Avrupa devletlerinden **Avusturya**, çok güzel pullar yayınlamakla ünlüdür. **Avusturya** da bütün ülkeler gibi yeni yıl ve Noel için bir dizi pul yayınladı.

MONACO

Fransa'nın güneydoğusunda küçücük bir ülke olan **Monako**, turistik yerleri ve kumarhaneleriyle ünlüdür. **Monako** Prensliği, her yerde aranan pullar da yayınlar.

ÇOCUK PROGRAMLARI SEMPOZYUMU DÜZENLENDİ

Ankara'da bizleri çok yakından ilgilendiren bir sempozyum düzenlendi. **TRT** ile Alman Radyo-TV Kurumu (**WDR**)'nin ortaklaşa düzenledikleri bu sempozyumda TV'deki çocuk programlarının nasıl daha iyi, daha yararlı olabileceği konusu tartışıldı. TRT ilgilileri, 5 gün devam eden sempozyumda önemli konuların tartışıldığını, yeni fikirlerin ortaya çıktığını, bunların ışığı altında hazırlanacak yeni çocuk programlarının hem eğitici, hem eğlendirici olarak çok daha iyi olacağını belirtiyorlar.

Kitap

EN GÜZEL TÜRK FIKRALARI

- Mizah Dizisi, 128 Sayfa.
  Fiyatı: 150 TL. Deniz Kitaplar

"Deniz Kitaplar Yayınevi", en güzel fıkralar antolojisi adı altında onaltı kitaplık bir dizi başlatmış. Ve bu güne dek toplu biçimde basılan tüm fıkraları, özelliklerine ve kişilerine göre ayrı ayrı adlar altında toplamış.

Biz bunların içinden bazılarını okuduk. Özenle hazırlanmış bu kitapları, fıkrasever okurlarımıza -lik veririz.

Çözüm: Hafiye 99, terasta uyuyan adamın yalan söylediğini düşünüyordu. Şezlongun ayağının bir diş ilerlemiş olduğunu görmüştü. Hafiye 99, adamın, şezlongu geriye yaslamak için bir süre uyuduğunu ve o sırada masada duran çakmağı cebine indirdiğini anlamıştır.

«ARMAĞAN YAĞMURU 83»

1000 OKURUMUZA

1000 SÖZLÜK DAĞITIYOR

BİLMECE BULMACA

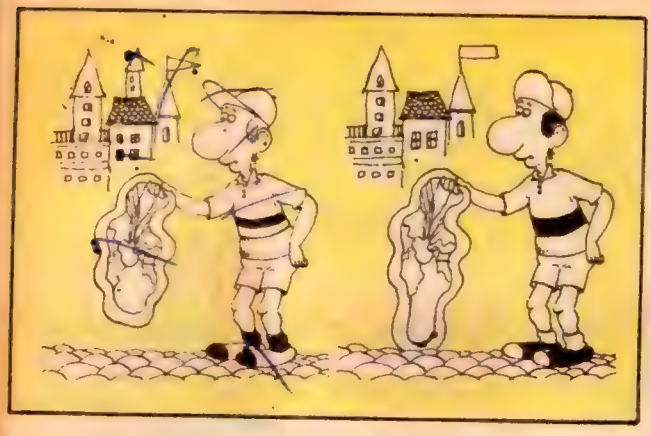

DOKUZ FARK

Yukarıda birbirinin eşi gibi görülenyanyana iki resim arasında dokuz küçük fark var, onları bulabilir misiniz?

Noktalı yerleri boyayalım bakalım ortaya ne çıkacak?

25 FARK

Aşağıda birbirinin eşi gibi görülen iki resimde tam yirmi beş fark var bu farkları bakalım ne kadar sürede bulabileceksiniz?

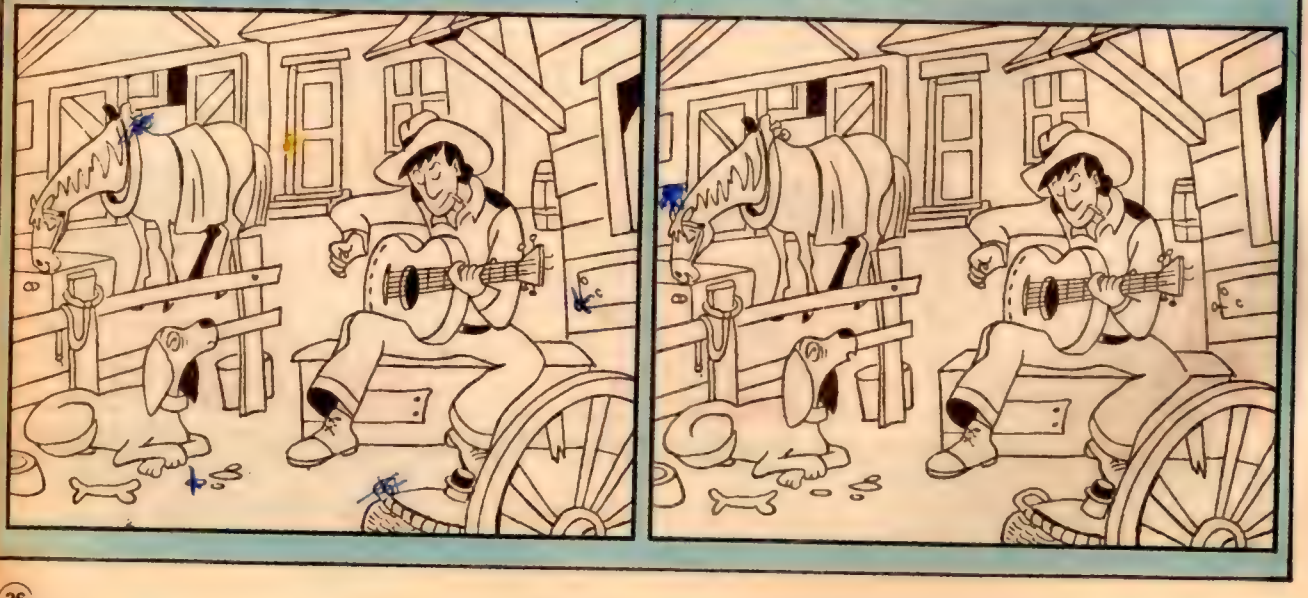

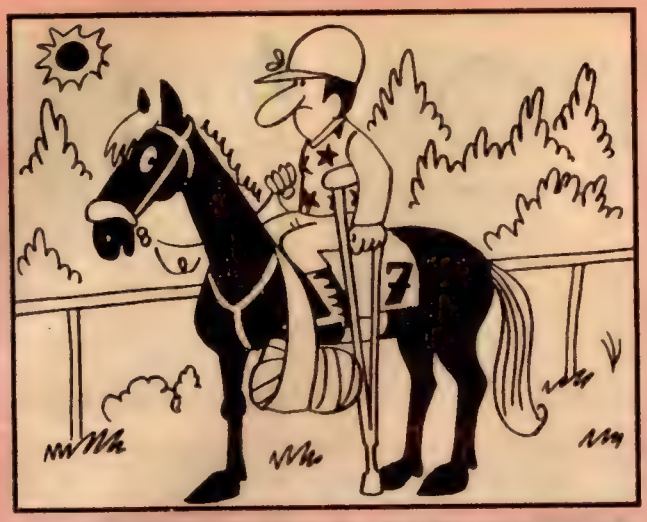

7 BENZER Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer şekil var onları bulabilir misiniz?

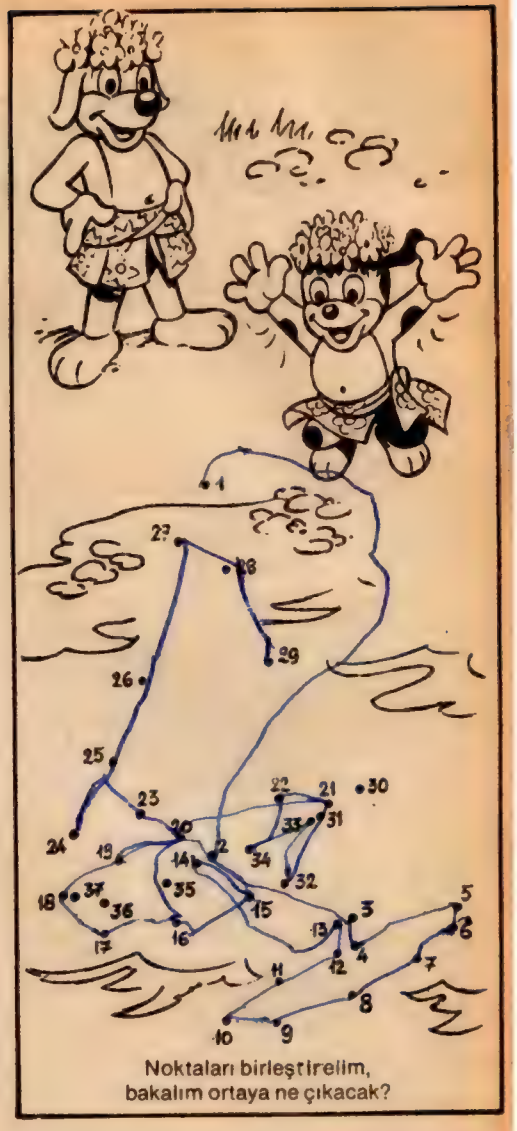

Noktaları birleştirelim, bakalım ortaya ne çıkacak?

ÇADIRLAR: Küçük Kızılderili çadırını arıyor. Ancak çadırların çoğu birbirine benziyor bir tanesi farklı onu bulabilir misiniz?

YANITLAR

25 FARK: 1- Adamın yakası. 2- Adamın sağ elinin başparmağı. 3- Soldaki fıçının çivileri. 4- Şapkanın çizgisi. 5- Sağdaki fıçının tıpası. 6- Adamın omuzu. 7- Adamın gömleğinin sağ bileği. 8- Adamın tuttuğu şişenin ortası. 9- Masanın ayağının dibi. 10- Pencerenin solunda alttaki taş. 11- Fıçıdan sarkan bezin altı. 12- Soldaki şişelerin yanındaki uzantı. 13- Yerdeki şişe tıpası. 14- Sol üstte üçüncü uzantı. 15- 16-Solda asılı etin yuvarlak çizgisi. 17- İkinci sıradaki odunun çizgisi. 18- Rafın altı. 19- Adamın gömleğinin arkası. 20- Ayakkabının çizgisi. 21- Solda üstte şişenin yanındaki şekil. 22- Soldaki fıçının yanındaki şişenin etiketi. 23- Odunların üstündeki dikey şekil. 24- Borunun bağlı olduğu imbiğin altı. 25- Pencerenin yatay demiri.

ATLAR: 3 ve 4 numaralı atlar birbirinin eşidir.

LABİRENT: 3 nolu yol gözlüğe ulaşır.

7 BENZER: 1- Fenerdeki zik zak ile adamın kemerindeki zik zak. 2- Fenerin anahtarı ile soldaki adamın ayakkabısındaki şekil. 3- Adamın piposu ile fotoğraf makinesindeki şekil. 4- (E) harfi ile kemer tokası. 5- (O) ile fotoğraf makinesinin objektifi. 6- (8) rakamı ile gözlük. 7- Kayığın burnundaki spiral ile makinenin flaşı.

okurdan okura

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

MEKTUP ARKADAŞI

ERDOĞAN CEYLAN: Ben 16 yaşındayım. Ortaokul 2'ye gidiyorum. Boş zamanlarımda kitap okumak, müzik dinlemek ve film seyretmeyi severim. Ayrıca pul koleksiyonum var. Milliyet Çocuk Dergisi'ni iki yıldan beri almaktayım. Tek kelimeyle harika bir dergi. Bazı arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Kurtuluş Mah. Ali Çavuş Sokak No: 19 Pasinler-Erzurum.

HÜLYA KAYA: 14 yaşındayım. Flüt çalmasını, şiir yazmasını, resim yapmasını severim. Karşıyaka Kız Meslek Lisesi Orta 2. sınıftayım. Yemek pişirmeyi severim. Boş zamanlarımın çoğunu dinlenmekle geçiririm. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: 1844 Sok/1 No: 7 Soğukkuyu-Karşıyaka-İzmir.

NEVİN NUR ÇALIŞIR: 12 yaşındayım. Boş zamanlarımda pul ve çiçek koleksiyonu yapar, kitap okur, müzik dinlerim. Pul hakkında kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Cennet Mahallesi, Yavuz Selim Caddesi No: 77 Küçükçekmece-İstanbul.

ŞULE DEMIREZEN: 15 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, spor yapmak ve sinemaya gitmektir. Kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Acıbadem Tekin Sok. Çam Apt. 36/No: 20 Kadıköy-İstanbul.

GÜLÇEHRE ÇAĞTÜRK: Magosa'da Namık Kemal Lisesi 2. sınıf öğrencisiyim. Yüzme, tenis, basketbol ve jimnastikten hoşlanırım. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Benimle mektuplaşmak isteyenler için adres: Arif Ağa Sokak No: 2 Gazi Magosa-Kıbrıs.

HİKÂYE — ÜZGÜN MEŞE

Ormanların derinlikleri kuş, kurt, çakal, tilki ve türlü hayvanlarla dolu. Ama ağaçlar da var. Bütün ağaçların değeri bir değildir yine de. Örneğin kavak boyuyla övünür, meyve ağaçları meyveleriyle, çiçekleriyle övünürler.

Fakat meşe hiçbir şeyiyle övünemez, bunun için de üzülürdü. Oysa meşe toprağa bağlı kökleriyle yaşardı. Kavak ise boyuyla uzar uzar göğe çıkacak gibi olurdu.

Rüzgâr gelince kavak sallanır, meşeyse kökleriyle toprağa sarılır, sallanmazdı o zaman.

Meşe konuşacağı zaman kavak sözünü keser, "Benim için sallanmak önemli değil" derdi. Kavak her sallanışta içine bir korku girerdi. Meşe bunu anlar, üzülürken sevinirdi. Halbuki kavak bunu anlar canı sıkılırdı. Ve onun canını sıkacak şeyler söylerdi. Meşe, kendini övücü sözler bulur ve söyler, "Şairlerin dizelerinde, kuş gagalarında, şiirlerde, yeşilliklerde benim adım geçer" derdi. Kavak bunları duyunca şaşırır, bu sözlerin kimin olduğunu araştırırdı. Bulamayınca da onu bir kaygı kaplar, meşe yavaş yavaş açılır, kendini över. "Ey! Kavak! Uzar uzar göğe çıkar gibi olursun, oysa ben köklerimle toprağa beş elle sarılırım rüzgâr esince. Sallanırsın belli etmezsin değil mi?" derdi.

Kavak, meşenin bu sözlerine şöyle yanıt verirdi: "Bu övücü sözleri nereden buldun derdim sana ama sormayacağım. Senin o boyunla yanıt vermene şaşarım. Yıllar önce kavakların adı insanlara geçmiş, oysa meşeler sonradan çıkmışlar. Onun için bütün meşelerin boyu böyle bodur olur işte..."

Meşe bu yanıta şaşırmamıştı. Çünkü, kavak hep böyle söylerdi. Meşe:

— Senin bu sözleri söylemene şaşırmadım, dedi. Sonra ekledi:

— Yalnız senin bu kadar söz bildiğini bilmezdim.

Kavak, yüzü kızarmış, önüne bakakalmıştı.

Diğer ağaçlar bunu anlamış yavaşça meşeye eğilerek, kavakla alay etmemesini meşeye söylemişlerdi.

Meşe de ona acımış daha fazla alay etmemişti.

Bunu fırsat bilen kavak, sözlerini şöyle sürdürüp bitirdi:

— Ey meşe! Benim uzun boyum var. Ve ben çok yararlıyım da. Çocuklara okullarında defter kâğıt olurum. Böylece onlara bilgiler veririm.

BEYZA ÇAĞATAY

FIKRA

KEDİ

Vakit gece yarısını çoktan geçmişti. Salondan gelen tıkırtılar şüphelendirdi ev sahibini. Kuşkuyla doğruldu yatağından ve salona doğru seslendi:

— Kim o?

— Miyav!..

Adamın içi biraz rahatladı. Tekrar uzandı yatağına. Fakat tıkırtı değişik seslerle devam ediyordu. Yeniden seslendi:

— Kim o?

— Miyav dedik ya!..

DİLENCİ

Kadın evinde temizlik yapıyordu. Mutfağa yemek yapmak üzere geçtiğinde kapı çalındı. Açtı. Üstü başı dökülen bir dilenciydi kapıdaki.

— Lütfen biraz ekmek verir misiniz?.. dedi.

Kadın içeri girip ekmek ve başka yiyecek getirdi ve kapadı kapıyı.

Biraz sonra yeniden çalındı kapı. Yine aynı adam:

— Bir eski ayakkabı varsa verir misiniz?

Kadın, dilencinin ayaklarına baktı:

— Ayağındakiler de eski, daha ne istiyorsun?..

Çağlayan UĞUR

karikatür çiziyoruz..

MAVİ KALEM YOK!

Birçok kez bıktırırcasına mavi mürekkepli kalemlerle çizim yapmamanız konusunda sizleri uyarmış olmamıza karşın, böyle yapılmış karikatürleriniz gelmekte devam ediyor.

Sizi bu konuda kesin olarak uyarmış olmak için şunu söyleyelim: Mavi kalemlerle yapılmış karikatürleriniz kullanılmamakta, atılmaktadır. Ancak, çok çok beğendiğimiz bir çizim olursa, onu yayımlanabilecek duruma getirerek köşemize alıyoruz.

Hakan BAŞARAN (Pendik/İSTANBUL)

Gökhan GÜLHAN (Gülşehir/NEVŞEHİR)

Örneğin, yanda gördüğünüz Hakan Başaran kardeşimiz'in karikatürü, mavi mürekkepli kalemle yapılmıştı... Ama buna karşın yaşam kavgası veren bir işçi için, yılbaşının, maaş alınan aybaşılarından daha farklı olmadığını vurgulamaktaydı ve güçlü bir espri yakalamıştı. Bu nedenle yayımlamaya karar verdik.

Ama, artık değişik renkte yazan kalemlerden kurtulup, kesinlikle siyah ya da kırmızı mürekkepli kalemlerle ve özellikle birkaç sayı önce tanıttığımız tarama ucuyla karikatür oluşturmaya geçmelisiniz.

Esen kalın...

ŞİİR

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim canım benim,
Seni ben çok severim.
Okumayı, yazmayı,
Sen öğrettin öğretmenim.

Çarpmayı, çıkarmayı,
Bölmeyi toplamayı,
Hele resim yapmayı,
Sen öğrettin öğretmenim.

Öğretmenim canım benim,
Seni ben çok severim.
Atamızı sevmeyi,
Sen öğrettin öğretmenim.

Aydın KASAPOĞLU

Gönül ACAR

MEVSİMLER

İlkbaharda çiçekler açar.
Her taraf mis kokar.
Tabiat canlanır.
Yaza yaklaşılır.

Yaz gelir tatil başlar.
Herkes tatile çıkar.
Güneş her tarafı kavurur.
Çimler sararır.

Güz gelir okul açılır.
Bize neşe saçılır.
Her taraf kurur.
Yağmurlar başlar.

Kış gelir lâpa lâpa kar yağar.
Her yer beyazlara bürünür.
Herkes kalın elbiseler giyer.
Çocuklar kartopu oynar.

Burak ÜNAL

YURDUM

Benim bir yurdum var.
Adı TÜRKİYE
Dünyaları verseler
Değişmem onu.

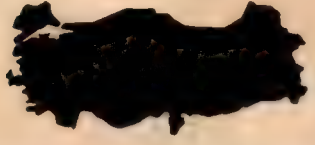

Parklarda koşuşan çocukları var.
Bahçelerde yetişen çiçekleri var.
Ormanlarda büyüyen ağaçları var.
Tüm evreni verseler değişmem onu.

Ahmet TURNA

AĞAÇ

Kaleminle yazı yazdığım.
Kitabından bilgi aldığım.
Defterine yazı yazdığım.
Ne güzelsin ey yüce ağaç.

Güzel ışığınla yıllarca aydınlandım
Sıcak ısınla aylarca ısındım.
Senle yapılan evlerde barındın
Ne güzelsin ey yüce ağaç.

Kirazınla kanlandım.
Eriğinle ballandım.
Dallarında sallandım.
Ne güzelsin ey yüce ağaç.

Turan YALÇIN

GÖKYÜZÜ

Gökyüzünde bulutlar
Masmavi deniz gibi
Binbir tane yıldız var
Parlıyor altın gibi.

Gündüz, güneş doğup
Gece batar her zaman.
Altın gibi parlıyor
Sapsarı bir tepsi gibi.

Geceleri aydede
Bizleri de gözlüyor
Her zaman ışıl ışıl
Gözleri kamaştırır.

R. Erkan ERDOĞAN

GADDAR DAVUT

NURİ KURTCEBE

DUR, HEMEN KAÇMA...DAHA YAPACAK ÇOK İŞİMİZ VAR. AZ TUT HELE ŞUNU...
Yarım saat sonra.
SABRET EVLAT. ÇOĞU GİTTİ AZI KALDI İŞTE!..
?
BİRAZDAN DA YAPACAK BİŞİ KALMIYACAK ZATEN.
Tabi Kemikçi için. Kih kih.
HELYUM (He)
A.No. 2
A.Ağ. 4.003
-269°,9
Helios
ALLAH ALLAH! NELER YAPIYO BU ADAM YAHU?
SİHİRBAZ MIDIR NEDİR?
AA!

BU NE BUBE?
BALOON!
ZARTANYAN OYALADI. BENİ SURATSIZI YAKALIYAMAZSAM DÖNÜP BÜTÜN HINCIMI SENDEN ÇIKARTICAM ZATEN, MERAK ETME.
HOCA BAK! BURAYI TEMİZLERKEN NELER BULDUM... ŞU KADIN MASKESİNE BAK. NE ACAİP DİİL Mİ?
KOY ONLARI YERİNE! BU KAMARADA SEYAHAT EDENLER DE Bİ ACAİP ZATEN
SURATSIZIN ALETLERİ BUNLAR!
NERDE ŞİMDİ?
NE NERDE?
BU KAMARADAKİ YOLCU KİM OLCAK?
HAA, ONLAR MI? AHA AZ ÖNCE Bİ SÜRÜ MANYAK EŞYALARLA GEMİNİN ÜSTÜNE ÇIKTILAR... KAPTANA SÖYLİCEM AMA...
Aynı anda yukarda.
DEDE! NAAPCAN SEN BU ALETLE YAHU?
ÇENEYİ BIRAK! SÜBABI ÇABUK SIK! BÜTÜN GAZI KAÇIRACAKSIN ŞİMDİ!..
FOSSSS!
BOŞUNA UĞRAŞMA SURATSIZ!

Sürecek

Türkbank Çocuk Tiyatrosu perdelerini açtı.
Çocuklar Tepebaşı Şehir Tiyatrosu'nda buluşalım.
Davetiyeler şubelerimizde.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
DAĞ DENİZE KAVUŞTU

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
YARINI AKIL YAPAR

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu
KÜÇÜK HAKAN

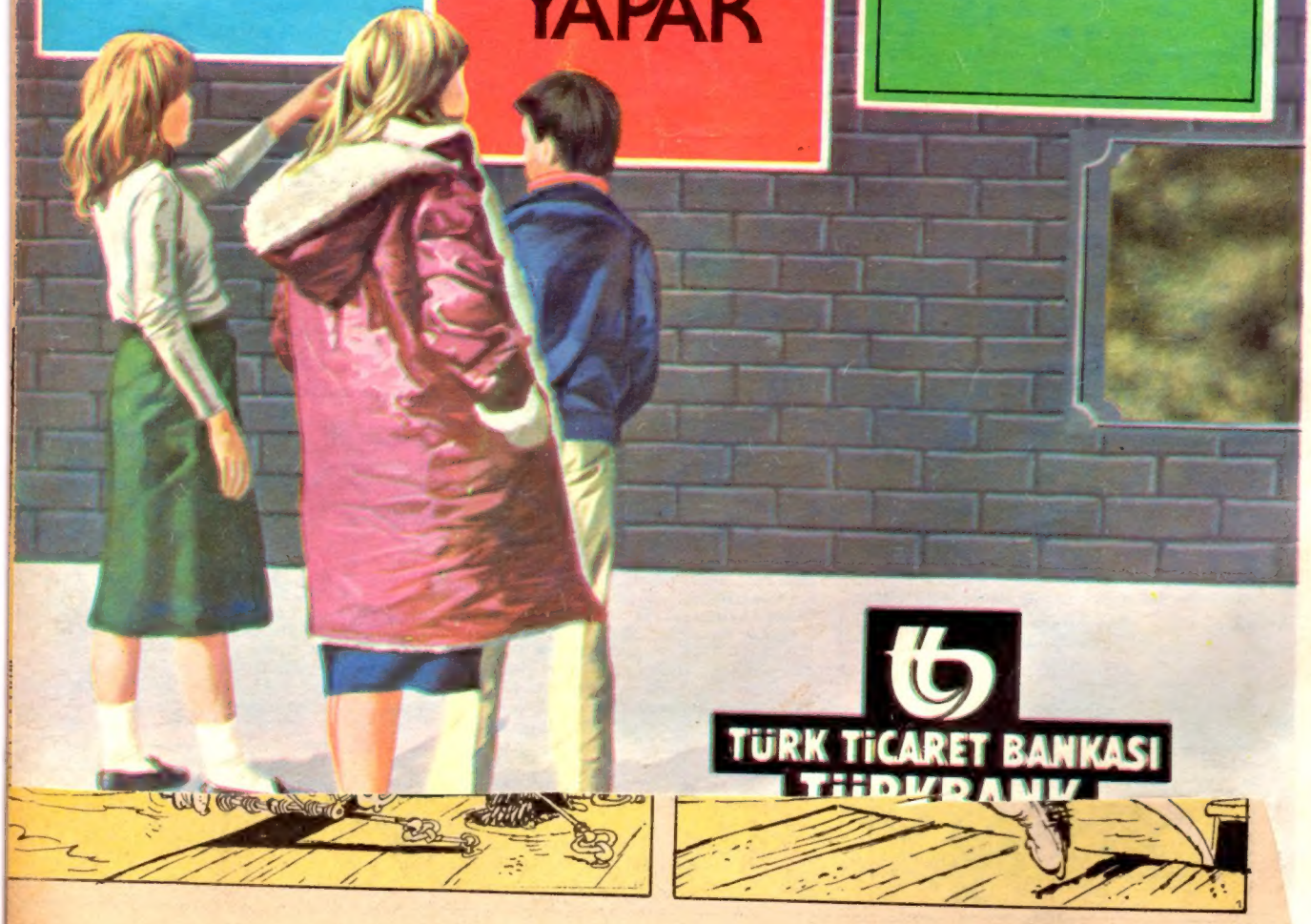

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

Sürecek.

ARMAĞAN YAĞMURU 83

Her Hafta Televizyonlar, Radyolar, Sözlükler, Zekâ Oyuncakları, Walkman'ler, Kitaplar Dağıtıyoruz...

ALMANCA SÖZLÜK KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Mehmet Çamuroğlu (Ünye), 2- Zeki Sağlam (Konya), 3- Nuri Otçu (İzmir), 4- Yüksel Gür (Ankara), 5- Enver Koca (Samsun), 6- Hasan Turhan (İst), 7- Selim Naci Sönmez (Bingöl), 8- Pınar Altaca (İst), 9- Tufan Faydalıkol (Eskişehir), 10- Aydın Ünlü (Kastamonu), 11- İlknur Şentürk (İst), 12- Selahattin Erdal (D.Bakır), 13- Arzu Öteleş (Çorum), 14- İsmail Çapan (İst), 15- Devrim Ergun (Çanakkale), 16- Selda Argun (Kütahya), 17- Beddi Öztürk (Nusaybin), 18- Göknur Akkoca (Amasya), 19- Özlem Keskin (Denizli), 20- Yavuz Koçyiğit (İst), 21- Tolga Tanrıseven (Edirne), 22- Sarp Ergin (Bursa), 23- Atıl Cüce (Afyon), 24- Nalan Akçan (Çanakkale) 25- Güler Tuğ (İst), 26- Oktay Deveci (İzmir), 27- İlker Aşçı (İst), 28- Yaşar Çetinerler (İst), 29- Mutlu Yavuz (Konya), 30- Başak Şirinoğlu (Çorum), 31- Suat Demircan (Samsun), 32- Hayriye Karacan (İskenderun), 33- Mevlüt Coşkun (Kırşehir), 34- Gökhan Atalay (Edremit), 35- Levent Pehlivan (Güdül), 36- Fatma Becili (Ankara), 37- Ahmet Cumhur Can (Antalya), 38- Lokman Özkan (Urfa), 39- Seher Aktan (İzmir), 40- Ergün Parlan (Kıbrıs), 41- Deniz Gürler (Antalya), 42- Pınar Öztürk (Karabük), 43- Talip Sönmez (Düzce), 44- Serap Soysay (Eskişehir), 45- Yasemin Endeş (Bursa), 46- Bülent Büyükkaya (Antalya), 47- Cafer İncedayı (Kayseri), 48- Taner Aktaş (Kayseri), 49- Erdoğan Demir (İst), 50- Burak Demirci (İst), 51- Kadriye Sert (İzmir), 52- Özlem İşleyen (Bursa), 53- Rüçhan Eroğlu (Niğde), 54- Tayfun Esendere (Ankara), 55- Demet Tasmacıoğlu (Giresun), 56- Haydar Koç (G.Antep), 57- Ömer Yılmaz (Bursa), 58- Tolga İlter (Ankara), 59- Mustafa Akça (Tarsus), 60- Nurgül Öztürk (Kastamonu), 61- Ramazan Özcan (Bursa), 62- Alper Sayar (Eskişehir), 63- Aslı Küçükkaraca (Muğla), 64- Erdem Nalçacıoğlu (Trabzon), 65- Hüseyin Şahin (G.Antep), 66- Ertan Köse (Adana), 67- Egemen Sarı (Manisa), 68- Anıl Engin (Kuşadası), 69- Hüseyin Yılmaz (Burdur), 70- Nurettin Kara (Trabzon), 71- Evgin Yakupoğlu (İst), 72- Fatih Alparslan (İst), 73- Sevil Alkan (Samsun), 74- Durmuş Korkmaz (Isparta), 75- Yavuz Batmaz (İzmir), 76- Rıfkı Önder (Aydın), 77- Umut Bilgin (Antalya), 78- Sadık Eser (Milas), 79- Gürsel Boz (İskenderun), 80- Gaye Solmaz (Zonguldak), 81- Ayşe Çimen (Sivas), 82- Oğuz Ertürk (Ankara), 83- Levent Yavaş (Bilecik), 84- Özge Kanat (İst), 85- Erdal Sunar (İzmir), 86- Çağatay Borucu (Kırşehir), 87- Tayfun Tuna (Tekirdağ), 88- Ersin Nizam (Edirne), 89- Ali Kılıç (İst), 90- Olcay Sönmez (Çorum), 91- Engin Duran (Manisa), 92- Nuri Adem Kaymakçıoğlu (Isparta), 93- İlhan Karataş (Bafra), 94- Ertunga Kurt (Çanakkale), 95- Esra Gümüş (Bolu), 96- Adnan Doğruyol (Tarsus), 97- Meral Sezmen (İzmir), 98- Hasan Yılmaz (Trabzon), 99- Şeyma Poçan (Konya), 100- Fatih Akmansoy (İst), 101- Ercan Gönülal (Kırklareli), 102- Mustafa Pekmezci (Akşehir), 103- Cumhur Okan Özoğul (İst), 104- Murat Ece (D.Bakır), 105- Serhan Küçüksakarya (Konya), 106- Hamdi Hakan Esen (Burdur), 107- Tanju Pashar (Eskişehir), 108- Aydın Ataman (İst), 109- Serkan Demiray (Ankara), 110- Abdurrahman Şeher (Tarsus), 111- Rabia Gümüşsoy (Ankara), 112- Alper Hepşen (Eskişehir), 113- Mehmet Başaran (Bursa), 114- Hüseyin Çobanoğlu (Denizli), 115- Tülay Emir (Biga), 116- Banu Tosun (Afyon), 117- İpek Güngeç (İst), 118- Onur Erdağlı (Tekirdağ), 119- Serdar Köse (İzmir), 120- Yakup Işık (Kocaeli), 121- Nesrin Öztermiyeci (İst), 122- Ayşe Başat (İskenderun), 123- Aliosman Saydoğan (Konya), 124- Betül Küçüközbek (Ankara), 125- Alper Sevinç (Adıyaman), 126- Yavuz Şimşek (İzmir), 127- Haluk Kalafat (Giresun), 128- Recep Adil (Erzurum), 129- Mehtap Özdemir (Trabzon), 130- İsmail Kalli (Adana), 131- Mustafa Gençler (Tokat), 132- Beyhan Yılankıran (Adıyaman), 133- Faruk İriadam (Urfa), 134- Vesile Silibolatlaz (Adana), 135- Kemal Uslu (G.Antep), 136- Pelin Düzenli (Amasya), 137- Zeki Bulut (Kayseri), 138- Mesut Sarıoğlu (Muğla), 139- İsmail Gerim (Bursa), 140- Vahit Bademci (Ankara), 141- İsmail Oruç (Bandırma), 142- Yavuz Yıldız (Kars), 143- Mehmet Bayır (Bursa), 144- Ramazan Diken (Kıbrıs), 145- Eser Alioğlu (Magosa), 146- Dilek Şahin (Ödemiş), 147- Ender Hüseyin (Kıbrıs), 148- Recep Yurduseven (Trabzon), 149- Gülseren Doğan (Adana), 150- Sait Kırbıyık (Adana), 151- Hakan Kavak (Sivas), 152- Nur Yanar (Manisa), 153- Musa Ünal Bozkurt (Sinop), 154- Sıdıka Soysal (İst), 155- Sevinç Üsküdar (Erzurum), 156- Yonca Güzeldal (İst).

ÇOCUK KULÜBÜ

7728- Faruk Saatçi (Samsun), 7729- Fırat Erden (Siirt), 7730- Tansel Yıldız (İçel), 7731- Ali Osman Taş (İzmir), 7732- Erdinç Topal (Bursa), 7733- Birol Şimşek (Artvin), 7734- Arzu Cabbar (Ankara), 7735- Hasan Ali Düdükçü (Mersin), 7736- Ali Mutlu Düdükçü (Mersin), 7737- Çağdaş Asan (Isparta), 7738- A. Erkan Korkmaz (D.Bakır), 7739- Nihal Ayhan (Gümüşhane), 7740- Tamer Poyraz (Kütahya), 7741- Mustafa Candan (Gebze), 7742- Ersen Mete (Ankara), 7743- Neşe Şirin (İzmir), 7744- Birol İnan (İst), 7745- Devrim Nas (Balıkesir), 7746- Ergun Hakan (Tokat), 7747- Levent Güler (Samsun), 7748- Günhan Erdoğan (İst), 7749- Bedri Irmak (İst), 7750- Çetin Koçak (Ankara), 7751- Semra Durukan (Kayseri), 7752- Hasan Dünbek (Kütahya), 7753- Niyazi Kara (Antalya), 7754- Erhan Kutanoğlu (Amasya), 7755- Ümit Doğrusöz (Bursa), 7756- Cihat Yanağ (Bursa), 7757- Cihan Demir (Ankara), 7758- Özlem Sevinmiş (Bolu), 7759- Güngör Tuzcu (Denizli), 7760- Tolgar Gürpınar (Denizli), 7761- Vedat Uslu (İst), 7762- Murat Bilgin (K.Maraş), 7763- Murat Uslu (İst), 7764- Semra Öztürk (K.Maraş), 7765- Serap Ercan (Bursa), 7766- İbrahim Akpınar (Ankara), 7767- İsmail Çelik (İst), 7768- Altay Havanik (İst), 7769- Erol Özcan (İst), 7770- M. Rasih Karık (Manisa), 7771- Aslı Balkanlı (İst), 7772- Aylin Balkanlı (İst), 7773- Atilla Babaoğlu (Kdz. Ereğli), 7774- Atalay Yıldırım (İst).